

Resolució 520/VIII, sobre l'aprovació del Dictamen de la Comissió d'estudi sobre la possibilitat d'una reforma àmplia de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, per a adequar-lo a les necessitats actuals, aprovada pel Ple de les Corts en la reunió del 19 de desembre de 2014

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

D'acord amb l'article 95.1 del RC, s'ordena publicar en el *Butlletí Oficial de les Corts* la Resolució 520/VIII, sobre l'aprovació del Dictamen de la Comissió d'estudi sobre la possibilitat d'una reforma àmplia de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, per a adequar-lo a les necessitats actuals, aprovada pel Ple de les Corts en la reunió del 19 de desembre de 2014.

Palau de les Corts
València, 19 de desembre de 2014

El president
Alejandro Font de Mora Turón

PLE DE LES CORTS

El Ple de les Corts, en sessió del dia 19 de desembre de 2014, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'estudi sobre la possibilitat d'una reforma àmplia de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, per a adequar-lo a les necessitats actuals.

Finalment, el Ple de les Corts, d'acord amb el que hi ha establert en l'article 54 del RC, ha aprovat la resolució següent:

OBJECTE: REVITALITZAR LA NOSTRA DEMOCRÀCIA REPRESENTATIVA

Aquesta ponència té per objecte la posada en marxa de nous mecanismes que, en opinió del Grup Parlamentari Popular, contribueixen a revisar i revitalitzar la representació política i, al mateix temps, milloren el vincle entre els ciutadans i els seus diputats en les Corts de forma més directa, responsable i participativa.

El poder legislatiu ha de reprendre el pols a la realitat social, sempre en canvi, per a estar en disposició de percebre noves situacions i anhels dels ciutadans. Si hi ha una bona identificació entre realitat social i realitat legal, tindrem ciutadans més implicats i identificats amb els organismes representatius i, amb això, una democràcia més viva i forta.

El contacte directe entre responsables polítics i els ciutadans, i l'obertura dels espais democràtics a la participació ciutadana són avui una necessitat i una exigència de mínims democràtics. No pot entendre's un estatus de superioritat del polític respecte del ciutadà. És el ciutadà qui tria els seus representants, després no poden existir prerrogatives injustificables si volem millorar la identificació ciutadà-polític. En canvi, sí que hem de posar l'èmfasi en la vocació de servei públic de la política.

Resolución 520/VIII, sobre la aprobación del Dictamen de la Comisión de estudio sobre la posibilidad de una reforma amplia del Estatuto de Autonomía de la Comunitat Valenciana, para adecuarlo a las necesidades actuales, aprobada por el Pleno de Les Corts en la reunión del 19 de diciembre de 2014

PRESIDENCIA DE LES CORTS

En cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 95.1 del RC, se ordena publicar en el *Butlletí Oficial de les Corts* la Resolución 520/VIII, sobre la aprobación del Dictamen de la Comisión de estudio sobre la posibilidad de una reforma amplia del Estatuto de Autonomía de la Comunitat Valenciana, para adecuarlo a las necesidades actuales, aprobada por el Pleno de Les Corts en la reunión del 19 de diciembre de 2014.

Palau de les Corts
Valencia, 19 de diciembre de 2014

El presidente
Alejandro Font de Mora Turón

PLENO DE LES CORTS

El Pleno de Les Corts, en la sesión del día 19 de diciembre de 2014, ha debatido el Dictamen de la Comisión de estudio sobre la posibilidad de una reforma amplia del Estatuto de Autonomía de la Comunitat Valenciana, para adecuarlo a las necesidades actuales.

Finalmente, El Pleno de Les Corts, de acuerdo con lo establecido en el artículo 54 del RC, ha aprobado la siguiente:

OBJETO: REVITALIZAR NUESTRA DEMOCRACIA REPRESENTATIVA

Esta ponencia tiene por objeto la puesta en marcha de nuevos mecanismos que, en opinión del Grupo Parlamentario Popular, contribuyen a revisar y revitalizar la representación política y, a la vez, mejoran el vínculo entre los ciudadanos y sus diputados en Les Corts de forma más directa, responsable y participativa.

El poder legislativo debe retomar el pulso a la realidad social, siempre en cambio, para estar en disposición de percibir nuevas situaciones y anhelos de los ciudadanos. Si existe una buena identificación entre realidad social y realidad legal, tendremos ciudadanos más implicados e identificados con los organismos representativos y, con ello, una democracia más viva y fuerte.

El contacto directo entre responsables políticos y ciudadanos, y la apertura de los espacios democráticos a la participación ciudadana son hoy una necesidad y una exigencia de mínimos democráticos. No puede entenderse un estatus de superioridad del político respecto del ciudadano. Es el ciudadano quien elige a sus representantes, luego no pueden existir prerrogativas injustificables si queremos mejorar la identificación ciudadano-político. En cambio, sí que debemos poner el acento en la vocación de servicio público de la política.

Avui hi ha una necessitat social de canvis que ens porta a emprendre una reforma democràtica inajornable. El seu fruit ha de ser la plena identificació social, política i legal dels ciutadans amb els seus representants polítics i, a més, que aquesta es produïska en un pla d'igualtat i sense privilegis.

En primer lloc, el nombre de representants de la ciutadania ha de tindre molt en compte les diversitats territorials existents en la nostra comunitat. D'aquesta manera, les particularitats i la rica diversitat que aporten milloraran el vincle polític i propiciarán la interrelació mútua.

Al mateix temps, el seu nombre no ha de ser entès com a excessiu, en primer lloc, per innecessari i, a més, per la necessitat de protegir amb fets l'objectiu del govern del Molt Honorable President Alberto Fabra de consolidar una gestió eficient dels recursos públics. Sens dubte, un nombre més gran de representants no equival ni a un millor vincle ni a un autogovern més ple ni a un major èxit en l'exercici de l'activitat política.

Maximitzar els recursos públics, donar exemple d'austeritat i, al mateix temps, habilitar una representativitat social i territorial justa i equilibrada són, sens dubte, els primers objectius de la reforma proposada.

Una altra de les prioritats d'aquesta iniciativa és eliminar prerrogatives dels representants dels ciutadans que puguem considerar-se situacions de privilegi. Cal consolidar un nou marc ètic d'igual a igual, que siga útil per a substituir la desafecció actual per nous espais d'enteniment, responsabilitat i comprensió.

Millorar i ampliar les bases de la participació ciutadana és un altre dels grans objectius d'aquesta reforma. D'una banda, es planteja la creació d'un únic període de sessions. Una iniciativa única en el parlamentarisme espanyol, que garanteix la continuïtat del debat parlamentari, sense que decaïguen les iniciatives presentades dues vegades a l'any i que, d'altra banda, millorarà l'estimació i valoració dels diputats i la seua tasca parlamentària.

Es pretén que la modificació de l'actual llei de la iniciativa legislativa popular propicie i fomenti la presentació sense intermediaris de les propostes que naixen del nucli central de la societat i facilite el seu debat, gràcies a la reducció a la mitat del nombre de firmes necessàries per a la seua tramitació. Amb totes les formalitats necessàries per a garantir el rigor i la serietat de les iniciatives, la intenció d'aquesta reforma és convertir aquestes ILP en un instrument normalitzat de participació ciutadana més útil i directe.

Són aquestes, principalment, les motivacions que han mogut el Grup Parlamentari Popular a fer un pas més cap a un parlament obert i més proper als ciutadans.

Les institucions públiques i, especialment, l'administració autonòmica, han de reafirmar el seu compromís per a continuar sent el fidel reflex de la societat a què serveixen. Cal ser flexible i hem de posicionar-nos en un procés de canvi constant, per a adaptar-nos perfectament a les necessitats de la societat i continuar sent útils i respondre fidelment a l'ànima del poble valencià. Aquesta reforma és un exercici de realisme i responsabilitat, una proposta avantguardista i pionera, que pretén reforçar la vocació de servei públic de la política, una tasca honorable, noble i necessària, i que també vol restituir el ciutadà en un paper protagonista en la presa de decisions i l'elaboració de normes.

Hoy existe una necesidad social de cambios que nos lleva a acometer una reforma democrática inaplazable. Su fruto debe ser la plena identificación social, política y legal de los ciudadanos con sus representantes políticos y, además, que ésta se produzca en un plano de igualdad y sin privilegios.

En primer lugar, el número de representantes de la ciudadanía debe tener muy en cuenta las diversidades territoriales existentes en nuestra comunidad. De esta forma, las particularidades y la rica diversidad que aportan mejorarán el vínculo político y propiciarán la interrelación mutua.

A la vez, su número no tiene que ser entendido como excesivo, en primer lugar, por innecesario y, además, por la necesidad de respaldar con hechos el objetivo del gobierno del Molt Honorable President Alberto Fabra de consolidar una gestión eficiente de los recursos públicos. Sin duda, un mayor número de representantes no equivale ni a un mejor vínculo ni a un autogobierno más pleno ni a un mayor éxito en el desempeño de la labor política.

Maximizar los recursos públicos, dar ejemplo de austeridad y, al mismo tiempo, habilitar una representatividad social y territorial justa y equilibrada son, sin duda, los primeros objetivos de la reforma propuesta.

Otra de las prioridades de esta iniciativa es eliminar prerrogativas de los representantes de los ciudadanos que puedan considerarse situaciones de privilegio. Es necesario consolidar un nuevo marco ético de igual a igual, que sea útil para sustituir la desafección actual por nuevos espacios de entendimiento y comprensión.

Mejorar y ampliar las bases de la participación ciudadana es otro de los grandes objetivos de esta reforma. Por un lado, se plantea la creación de un único periodo de sesiones. Una iniciativa única en el parlamentarismo español, que garantiza la continuidad del debate parlamentario, sin que decaigan las iniciativas presentadas dos veces al año y que, por otro lado, mejorará la estimación y valoración de los diputados y su labor parlamentaria.

Se pretende que la modificación de la actual ley de la iniciativa legislativa popular propicie y fomenti la presentación sin intermediarios de las propuestas que nacen del núcleo central de la sociedad, facilitando su debate, gracias a la reducción a la mitad del número de firmas necesarias para su tramitación. Con todas las formalidades necesarias para garantizar el rigor y la seriedad de las iniciativas, la intenció de esta reforma es convertir estas ILP en un instrumento normalizado de participación ciudadana más útil y directa.

Son éstas, principalmente, las motivaciones que han movido al Grupo Parlamentario Popular a dar un paso más hacia un parlamento abierto y más cercano a los ciudadanos.

Las instituciones públicas y, especialmente, la administración autonómica, tienen que reafirmar su compromiso para seguir siendo el fiel reflejo de la sociedad a la que sirven. Es necesario ser flexible y posicionarnos en un proceso de cambio constante, para adaptarnos perfectamente a las necesidades de la sociedad y continuar siendo útiles y responder fielmente al alma del pueblo valenciano.

Esta reforma es un ejercicio de realismo y responsabilidad, una propuesta vanguardista y pionera, que pretende reforzar la vocación de servicio público de la política, una tarea honorable, noble y necesaria, y que también quiere restituir al ciudadano en un papel protagonista en la toma de decisiones y la elaboración de normas.

CARACTERÍSTIQUES DE LA PROPOSTA

Hi ha un convenciment generalitzat sobre la necessitat d'impulsar reformes reglamentàries, legals i estatutàries que permeten un major acostament de les institucions polítiques valencianes als ciutadans.

Els límits que troba aquesta reforma són tres:

1. La Constitució espanyola.
2. L'Estatut d'autonomia, en la forma i els continguts de la reforma.
3. El pacte de comunitat entre les diferents forces polítiques. Seria desitjable un gran acord en pro de la revitalització i regeneració de la democràcia participativa.

Tota aquesta proposta de reforma, molt més àmplia que qualsevol altra presentada amb anterioritat, té un denominador comú: acostar la política i les institucions als ciutadans, fent-la més transparent i facilitant la seua participació.

És impossible entendre que el poder legislatiu duga a terme la seua vertadera missió sense tindre en compte tant la normativa que és d'observança com la voluntat de la representació majoritària de la cambra. I sobretot, els veritables actors principals del nostre present: els ciutadans.

Aquesta reforma pretén donar el vertader valor de cambra de representació dels valencians, les Corts, mantenint tots els canals i instruments necessaris perquè la veu dels ciutadans se senta en «la casa de la paraula», és a dir, en el parlament de tots els habitants de la comunitat.

CONTINGUT DE LA PROPOSTA

Aquesta proposta de reforma pretén facilitar els mecanismes i els instruments legals necessaris amb els quals posar fre a la desafecció dels ciutadans cap als partits polítics i les institucions representatives, en concret, les Corts, i revertir aquesta situació.

La desafecció no sols és fruit d'una profunda crisi econòmica que ha viscut i viu la nostra societat, sinó també d'una crisi política, fruit d'una pèrdua de confiança dels ciutadans en els seus representants.

Amb la crisi s'ha accentuat una distància entre els ciutadans i els seus representants, més conceptual que real, però que, no obstant això, ha danyat seriosament la credibilitat de les institucions i els seus dirigents, i ha portat alguns col·lectius a intentar deslegitimar-los en favor d'una fictícia i irreal democràcia assembleària.

És, per tant, el moment de definir el concepte de representació política, corregint les seues mancances i enfortint les seues debilitats, per a aconseguir una implantació més duradora, sòlida i propera al ciutadà.

La proposta que a continuació es detalla, inclou tres iniciatives que modificarien l'Estatut d'autonomia actualment vigent, la modificació del Reglament de les Corts i la reforma de la llei d'iniciatives legislatives populars. En concret, la iniciativa que s'analitza preveu:

1. La reducció del nombre de diputats.
2. L'elecció comarcalitzada de com a mínim un terç dels representants en les Corts.
3. L'eliminació del privilegi de l'aforament per als diputats i el govern valencià, inclòs el seu president.
4. La programació d'un únic període de sessions, que comprendria tot l'any, excepte el mes d'agost.
5. L'aprovació per llei d'una reducció del nombre de firmes per a presentar una iniciativa legislativa popular, i arti-

CARACTERÍSTICAS DE LA PROPUESTA

Existe un convencimiento generalizado sobre la necesidad de impulsar reformas reglamentarias, legales y estatutarias que permitan un mayor acercamiento de las instituciones políticas valencianas a los ciudadanos.

Los límites que encuentra esta reforma son tres:

1. La Constitución española.
2. El Estatuto de autonomía, en la forma y los contenidos de la reforma.
3. El pacto de comunidad entre las diferentes fuerzas políticas. Sería deseable un gran acuerdo en pro de la revitalización y regeneración de la democracia participativa.

Toda esta propuesta de reforma, mucho más amplia que cualquier otra presentada con anterioridad, tiene un denominador común: acercar la política y las instituciones a los ciudadanos, haciéndola más transparente y facilitando su participación.

Es imposible entender que el poder legislativo lleve a cabo su verdadera misión sin tener en cuenta tanto la normativa que es de observancia como la voluntad de la representación mayoritaria de la cámara. Y sobre todo, a los verdaderos actores principales de nuestro presente: a los ciudadanos.

Esta reforma pretende dar el verdadero valor de cámara de representación de los valencianos, Les Corts, manteniendo todos los cauces e instrumentos necesarios para que la voz de los ciudadanos se oiga en «la casa de la palabra», es decir, en el parlamento de todos los habitantes de la comunidad.

CONTENIDO DE LA PROPUESTA

Esta propuesta de reforma pretende facilitar los mecanismos y los instrumentos legales necesarios con los que poner freno a la desafección de los ciudadanos hacia los partidos políticos y las instituciones representativas, en concreto, Les Corts, y revertir esa situación.

La desafección no sólo es fruto de una profunda crisis económica que ha vivido y vive nuestra sociedad, sino también de una crisis política, fruto de una pérdida de confianza de los ciudadanos en sus representantes.

Con la crisis se ha acentuado una distancia entre los ciudadanos y sus representantes, más conceptual que real, pero que, sin embargo, ha dañado seriamente la credibilidad de las instituciones y sus dirigentes, y ha llevado a algunos colectivos a intentar deslegitimarlos en favor de una ficticia e irreal democràcia assembleària.

Es, por tanto, el momento de definir el concepto de representación política, corrigiendo sus carencias y fortaleciendo sus debilidades, para lograr una implantación más duradera, sòlida y cercana al ciudadano.

La propuesta que a continuación se detalla, incluye tres iniciativas que modificarían el Estatuto de autonomía actualmente vigente, la modificación del Reglamento de Les Corts y la reforma de la ley de iniciativas legislativas populares. En concreto, la iniciativa que se analiza contempla:

1. La reducción del número de diputados.
2. La elección comarcalizada de al menos un tercio de los representantes en Les Corts.
3. La eliminación del privilegio del aforamiento para los diputados y el gobierno valenciano, incluido su presidente.
4. La programación de un único período de sesiones, que abarcaría todo el año, salvo el mes de agosto.
5. La aprobación por ley de una reducción del número de firmas para presentar una iniciativa legislativa popular,

cular els mitjans necessaris per a propiciar l'ús de les noves tecnologies, com ara la utilització de la firma electrònica per a la presentació de la iniciativa pels seus promotors, en seu parlamentària.

ORIGEN, DESENVOLUPAMENT I FUNCIÓ DE LA COMISSIÓ

Les Corts Valencianes, des de la seua creació fins a la data, han dut avant tres reformes de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana: la primera, va afectar l'article 12.4, en 1991; la segona, en 1994, va donar lloc a l'aprovació de dues lleis orgàniques, la de reforma de l'Estatut d'autonomia i la de derogació de la Llei orgànica de transferències a la comunitat autònoma valenciana de competències de titularitat estatal (Lotrava); i la tercera, la que es va dur a terme en la VI legislatura, per mitjançant una proposició de llei de les Corts Valencianes, que va ser de més calat i va suposar una reforma substancial que va situar el nostre Estatut al més alt nivell, sempre dins del respecte al marc constitucional, el text de la qual va ser aprovat per la Llei orgànica 1/2006, de data 10 abril, que actualment està en vigor.

El Ple de les Corts va aprovar el passat dia 17 de juliol de 2014, amb els únics vots del Grup Parlamentari Popular, la creació de la comissió d'estudi per a la reforma de l'Estatut. Després de sis reunions, i havent abandonat l'oposició l'esmentada comissió en la segona convocatòria, en la reunió del 16 d'octubre de 2014 es van designar els ponents que emeten aquest informe, els diputats senyor Jorge Bellver Casaña, síndic del Grup Parlamentari Popular (GPP) i portaveu del GPP en aquesta comissió d'estudi, i senyor Rubén Ibáñez Bordonau, portaveu adjunt del GPP.

La proposta de creació de la comissió especial d'estudi per a una possible reforma de l'Estatut va ser substanciada en la sessió plenària de 17 de juliol de 2014, i únicament va rebre el suport del Grup Parlamentari Popular (46 vots a favor i 42 vots en contra), al contrari del que va ocórrer amb la comissió que es va crear en la VI legislatura per a la reforma de l'Estatut, actualment en vigor, que va ser recolzada, en la sessió plenària del dia 28 abril de 2004, per la unanimitat dels diputats presents en aquella sessió.

Així, la Resolució 404/VIII, sobre creació d'una comissió no permanent especial d'estudi sobre la possibilitat d'una reforma àmplia de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana per a adequar-lo a les necessitats actuals, desplega una sèrie de disposicions relatives al seu objectiu, composició, funcionament i calendari de treball (BOC número 262, de 25 de juliol de 2014).

Quant al seu objectiu, la resolució esmentada arreu que la comissió realitzarà un estudi que comprèn el títol mateix, i assenyala expressament l'obligació de «adequar l'Estatut d'autonomia a les necessitats actuals». Entre altres, destaca la reconsideració de la figura de l'aforat, la reducció del nombre de diputats, la modificació de la llei electoral i totes aquelles mesures que contribuïsquen a millorar la nostra qualitat democràtica, demostrant la voluntat expressa del Grup Parlamentari Popular d'obrir encara més les institucions a la participació ciutadana, de parlar i debatre en el si de la comissió de qualsevol proposta dins del nostre marc competencial i del respecte a la Constitució de 1978. En tot cas, aquesta enumeració de necessitats no suposava en cap cas un *numerus clausus* sobre les matèries i temes que es podien debatre en el seu si. Aquest ha estat

y articular los medios necesarios para propiciar el uso de las nuevas tecnologías, como la utilización de la firma electrónica para la presentación de la iniciativa por parte de sus promotores, en sede parlamentaria.

ORIGEN, DESARROLLO Y FUNCIÓN DE LA COMISIÓN

Las Corts Valencianes, desde su creación hasta la fecha, han afrontado tres reformas del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana: la primera, afectó a su artículo 12.4, en 1991; la segunda, en 1994, dio lugar a la aprobación de dos leyes orgánicas, la de reforma del Estatuto de autonomía y la de derogación de la Ley orgánica de transferencias a la comunidad autónoma valenciana de competencias de titularidad estatal (Lotrava); y la tercera, la que se llevó a cabo en la VI legislatura, mediante una proposición de ley de las Corts Valencianes, que fue de más calado y supuso una reforma sustancial que situó a nuestro Estatuto al más alto nivel, siempre dentro del respeto al marco constitucional, aprobándose el texto por la Ley orgánica 1/2006, de fecha 10 abril, que actualmente está en vigor.

El Pleno de Les Corts aprobó el pasado día 17 de julio de 2014, con los únicos votos del Grupo Parlamentario Popular, la creación de la comisión de estudio para la reforma del Estatuto. Tras seis reuniones, y habiendo abandonado la oposición la citada comisión en la segunda convocatoria, en su reunión del 16 de octubre de 2014 se designó a los ponentes que emiten este informe, los diputados don Jorge Bellver Casaña, síndico del Grupo Parlamentario Popular (GPP) y portavoz del GPP en esta comisión de estudio, y don Rubén Ibáñez Bordonau, portavoz adjunto del GPP.

La propuesta de creación de la comisión especial de estudio para una posible reforma del Estatuto fue sustanciada en la sesión plenaria de 17 de julio de 2014, y únicamente fue respaldada por el Grupo Parlamentario Popular (46 votos a favor y 42 votos en contra), al contrario de lo que ocurrió con la comisión que se creó en la VI legislatura para la reforma del Estatuto, actualmente en vigor, que fue apoyada, en la sesión plenaria del día 28 abril de 2004, por la unanimidad de los diputados presentes en aquella sesión.

Así, la Resolució 404/VIII, sobre creació de una comissió no permanent especial de estudio sobre la posibilidad de una reforma amplia del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana para adecuarlo a las necesidades actuales, desarrolla una serie de disposiciones relativas a su objetivo, composición, funcionamiento y calendario de trabajo (BOC núm. 262, de 25 de julio de 2014).

En cuanto a su objetivo, la mencionada resolución recoge que la comisión realizará un estudio que comprende el propio título de la misma, y señala expresamente la obligación de «adecuar el Estatuto de autonomía a las necesidades actuales». Entre otras, destaca la reconsideración de la figura del aforado, la reducción del número de diputados, la modificación de la ley electoral y todas aquellas medidas que contribuyan a mejorar nuestra calidad democrática, demostrando la voluntad expresa del Grupo Parlamentario Popular de abrir aún más las instituciones a la participación ciudadana, de hablar y debatir en el seno de la comisión de cualquier propuesta dentro de nuestro marco competencial y del respeto a la Constitución de 1978. En cualquier caso, esta enumeración de necesidades no suponía en ningún caso un *numerus clausus* sobre las materias y temas que se podían debatir en el seno de la misma. Ese ha

sempre l'esperit d'aquesta comissió: abordar des d'una visió àmplia i oberta en seu parlamentària totes les propostes que els grups parlamentaris volgueren incorporar o modificar en la nostra norma fonamental bàsica.

Pel que fa a la seua composició, l'esmentada resolució determina que serà idèntica a l'establerta per a les comissions permanents legislatives, això és, en proporció a la representació de cada grup parlamentari. I sobre els treballs a realitzar en el seu si, s'estableix expressament que es constituirà en el mes de juliol de 2014, i començarà a reunir-se i, en conseqüència, a treballar, de forma immediata i amb independència de la data de començament del vuitè període de sessions de la present legislatura. Determina, a més, que s'aprovarà el pla de treball corresponent, i assenyalava que els treballs s'hauran de concloure en el termini màxim de 4 mesos des de la seua constitució.

El funcionament estableix que la comissió, a proposta dels grups parlamentaris, podrà requerir la presència d'experts de prestigi reconegut i solvència professional, representants d'organitzacions sindicals i empresarials, i també d'agents socials i institucions públiques, relacionats amb les matèries que es tracten.

Així mateix, la mateixa Resolució 404/VIII arreu plega la possibilitat de sol·licitar informes i documentació a l'administració autonòmica i als serveis jurídics de les Corts referits a les qüestions d'estudi.

Igualment, es disposa que la comissió especial podrà anomenar, en el seu si, una ponència que, després de l'estudi dels temes susceptibles d'acord, elaborarà un dictamen que, una vegada aprovat per aquella, serà elevat per a ser ratificat pel Ple de les Corts. A més, s'estableix que la ponència estarà composta, si és el cas, per dos representants del Grup Popular, dos representants del Grup Socialista, un de Compromís i un d'Esquerra Unida, i que els acords s'adoptaran per aplicació del sistema de vot ponderat.

La constitució de la Comissió va tindre lloc el 21 de juliol de 2014 i s'hi van adscriure els diputats i diputades que s'indiquen a continuació:

- pel Grup Parlamentari Popular: Jorge Bellver Casaña, Rafael Maluenda Verdú, María Soledad Linares Rodríguez, María Fernanda Vidal Causanilles, Vicente Betoret Coll, Rubén Ibáñez Bordonau, César Sánchez Pérez i Alfredo Castelló Sáez;
- pel Grup Parlamentari Socialista: Antonio Torres Salvador, Ana Barceló Chico, Carmen Ninet Peña, Rafael Rubio Martínez i Alfredo Boix Pastor;
- pel Grup Parlamentari Compromís: Enric Morera Català;
- i pel Grup Parlamentari Esquerra Unida: Lluís Torró Gil.

A continuació, es va elegir la mesa de la comissió, que va quedar conformada de la manera següent: president, el senyor Rafael Maluenda Verdú, i vicepresident i secretària, respectivament, els diputats senyor Alfredo C. Castelló Sáez i senyora Carmen Ninet Peña.

Així, la comissió, reunida el 30 de juliol de 2014, va aprovar el calendari de reunions (amb els vots a favor dels 8 representants del GPP i en contra dels 6 representants de l'oposició), i es va postposar a una nova sessió, el dia 4 de setembre, el debat i votació de les propostes i afers a tractar en la comissió que havien proposat els tres grups de l'oposició.

Tal com es va acordar el 30 de juliol de 2014, el dia 4 de setembre es va reprendre la sessió de la comissió especial d'estudi, a fi de procedir a l'anàlisi de les distintes propos-

sido siempre el espíritu de esta comisión: abordar desde una visión amplia y abierta en sede parlamentaria todas las propuestas que los grupos parlamentarios quisieran incorporar o modificar en nuestra norma fundamental básica.

Por lo que respecta a su composición, la citada resolución determina que será idéntica a la establecida para las comisiones permanentes legislativas, esto es, en proporción a la representación de cada grupo parlamentario. Y sobre los trabajos a realizar en su seno, se establece expresamente que se constituirá en el mes de julio de 2014, y comenzará a reunirse y, en consecuencia, a trabajar, de forma inmediata y con independencia de la fecha de comienzo del octavo periodo de sesiones de la presente legislatura. Determina, además, que se aprobará el plan de trabajo correspondiente, y señala que los trabajos deberán concluirse en el plazo máximo de 4 meses desde su constitución.

El funcionamiento establece que la comisión, a propuesta de los grupos parlamentarios, podrá requerir la presencia de expertos de reconocido prestigio y solvencia profesional, representantes de organizaciones sindicales y empresariales, así como de otros agentes sociales e instituciones públicas, relacionados con las materias de que se trate.

Asimismo, la propia Resolución 404/VIII recoge la posibilidad de solicitar informes y documentación a la administración autonómica y a los servicios jurídicos de Les Corts referidos a los asuntos de estudio.

Igualmente, se dispone que la comisión especial podrá nombrar, en su seno, una ponencia que, después del estudio de los temas susceptibles de acuerdo, elaborará un dictamen que, una vez aprobado por la misma, será elevado para ser ratificado por el Pleno de Les Corts. Además, se establece que la ponencia estará compuesta, en su caso, por dos representantes del Grupo Popular, dos representantes del Grupo Socialista, uno de Compromís y uno de Esquerra Unida, adoptándose los acuerdos por aplicación del sistema de voto ponderado.

La constitución de la Comisión tuvo lugar el 21 de julio de 2014, adscribiéndose a la misma los diputados y diputadas que se relacionan a continuación:

- por parte del Grupo Parlamentario Popular: Jorge Bellver Casaña, Rafael Maluenda Verdú, María Soledad Linares Rodríguez, María Fernanda Vidal Causanilles, Vicente Betoret Coll, Rubén Ibáñez Bordonau, César Sánchez Pérez y Alfredo Castelló Sáez;
- por el Grupo Parlamentario Socialista: Antonio Torres Salvador, Ana Barceló Chico, Carmen Ninet Peña, Rafael Rubio Martínez y Alfredo Boix Pastor;
- por el Grupo Parlamentario Compromís: Enric Morera Català;
- y por el Grupo Parlamentario Esquerra Unida: Lluís Torró Gil.

A continuación, se procedió a la elección de la mesa de la comisión, que quedó conformada de la siguiente manera: presidente, don Rafael Maluenda Verdú, y vicepresidente y secretaria, respectivamente, los diputados don Alfredo C. Castelló Sáez y doña Carmen Ninet Peña.

Así, la comisión, reunida el 30 de julio de 2014, aprobó el calendario de reuniones (con los votos a favor de los 8 representantes del GPP y en contra de los 6 representantes de la oposición), posponiéndose a una nueva sesión, el día 4 de septiembre, el debate y votación de las propuestas y asuntos a tratar en la comisión que habían planteado los tres grupos de la oposición.

Tal y como se acordó el 30 de julio de 2014, el día 4 de septiembre se reanudó la sesión de la comisión especial de estudio, con el objeto de proceder al análisis de las distintas

tes dels grups parlamentaris sobre el pla de treball i qüestions que haurien de ser objecte de debat en el si de la comissió.

El resultat de la reunió d'aquesta sessió de la comissió s'entén digna d'una menció i, en conseqüència, de reflex exprés en aquest informe, atès que la importància i transcendència del fet que s'hi va produir ha marcat, de forma substancial, el seu desenvolupament.

Així, en el moment en què procedien a votar les diferents propostes plantejades pels grups parlamentaris, l'oposició en bloc va abandonar la comissió, i no van estar presents en el moment en què la presidència de la mesa va procedir a la votació. A pesar de tot, només amb els vots del Grup Parlamentari Popular, per absència de la resta de diputats de l'oposició, es va acordar acceptar totes les propostes i afers plantejats pels diferents grups parlamentaris, perquè foren objecte d'anàlisi i debat en el si d'aquesta comissió, a excepció, únicament, d'una proposta del Grup Parlamentari d'EUPV, per un aspecte merament formal (especificava un quòrum que va en contra del que estableix el reglament en comissió i feia menció d'un article de l'Estatut que no existeix com a tal).

És a dir, quaranta-sis propostes de l'oposició van ser acceptades per la comissió com a afers i temes a tractar, alguns inclús sobre qüestions que estan al marge de les competències del nostre Estatut, com les propostes de debat sobre l'avortament lliure i l'eutanàsia, plantejades pel Grup Parlamentari Compromís. Però com a prova de bona voluntat i de la cerca sincera de consens i diàleg, el Grup Parlamentari Popular va acceptar debatre sobre afers que no són competència autonòmica, propiciant punts de trobada per al debat, evitant condicionar-lo a priori. Així, tal com va manifestar el portaveu del GPP, el senyor Jorge Bellver, es va accedir a parlar «de tot i amb tots».

A pesar de l'abandó dels tres grups de l'oposició, i com a compromís i aposta ferma del Grup Parlamentari Popular de portar avant els treballs d'aquesta comissió, es va donar continuïtat i tràmit al calendari aprovat, que establia el dia 10 de setembre de 2014 com a data límit per a sol·licitar la documentació que hauria de demanar la comissió, perquè, arribat el moment, després dels debats de propostes i confrontació d'idees i posicions, la ponència disposara del suport documental necessari per a realitzar el seu informe.

Arribada la data de la reunió de la comissió per al debat i votació de les propostes de sol·licitud de documentació, que va tindre lloc el passat dia 15 de setembre de 2014, només es van presentar dues peticions de documentació: la del Grup Parlamentari Socialista, presentada el 29 de juliol de 2014, conjuntament amb el pla de treballs de la comissió i el calendari (que figura ordenada amb el número 9 de l'escrit esmentat); i la del Grup Parlamentari Popular, únic grup present en la reunió, a pesar d'haver estat convocats tots els grups i diputats que en formen part.

Sotmesa a votació la proposta de sol·licitud de documentació del Grup Socialista, ni tan sols va rebre el suport del grup proponent, ja que després d'abandonar la comissió en la sessió del 4 de setembre, no hi va comparèixer el dia 15 per a defensar i protegir amb el seu vot la proposta de sol·licitud de documentació presentada al seu dia. El resultat de la votació va ser de 8 abstencions –del Grup Popular–, i no va prosperar, en conseqüència, aquesta sol·licitud de petició de documentació, en no haver obtingut cap vot a favor.

propuestas de los grupos parlamentarios sobre el plan de trabajo y cuestiones que deberían ser objeto de debate en el seno de la comisión.

El resultado de la reunión de esta sesión de la comisión se entiende digno de una menció y, en consecuencia, de reflejo expreso en este informe, dado que la importancia y trascendencia del hecho que se produjo ha marcado, de forma sustancial, el desarrollo de la misma.

Así, en el momento en el que se procedía a votar las diferentes propuestas planteadas por los grupos parlamentarios, la oposición en bloque abandonó la comisión, no estando presentes en el momento en el que, por la presidencia de la mesa, se procedió a la votación de las mismas. Pese a todo, sólo con los votos del Grupo Parlamentario Popular, por ausencia del resto de diputados de la oposición, se acordó aceptar todas las propuestas y asuntos planteados por los diferentes grupos parlamentarios, para que fuesen objeto de análisis y debate en el seno de esta comisión, a excepción, únicamente, de una propuesta del Grupo Parlamentario EUPV, por un aspecto meramente formal (especificaba un quórum que va en contra de lo que establece el reglamento en comisión y hacía menció a un artículo del Estatut que no existe como tal).

Esto es, cuarenta y seis propuestas de la oposición fueron aceptadas por la comisión como asuntos y temas a tratar, algunos incluso sobre cuestiones que están al margen de las competencias de nuestro Estatut, como las propuestas de debate sobre el aborto libre y la eutanasia, planteadas por el Grupo Parlamentario Compromís. Pero como prueba de buena voluntad y de la sincera búsqueda de consenso y diálogo, el Grupo Parlamentario Popular aceptó debatir sobre asuntos que no son competencia autonómica, propiciando puntos de encuentro para el debate, evitando condicionarlo a priori. Así, tal y como manifestó el portavoz del GPP, don Jorge Bellver, se accedió a hablar «de todo y con todos».

A pesar del abandono de los tres grupos de la oposición, y como compromiso y apuesta firme del Grupo Parlamentario Popular de llevar adelante los trabajos de esta comisión, se dio continuidad y trámite al calendario aprobado, que establecía el día 10 de septiembre de 2014 como fecha tope para solicitar la documentación que debería recabar la comisión, para que, llegado el momento, tras los debates de propuestas y confrontación de ideas y posiciones, la ponencia dispusiese del soporte documental necesario para realizar su informe.

Llegada la fecha de la reunión de la comisión para el debate y votación de las propuestas de solicitud de documentación, que tuvo lugar el pasado día 15 de septiembre de 2014, solamente se presentaron dos peticiones de documentación: la del Grupo Parlamentario Socialista, presentada el 29 de julio de 2014, conjuntamente con el plan de trabajos de la comisión y el calendario (que figura ordenado con el número 9 del mencionado escrito); y la del Grupo Parlamentario Popular, único grupo presente en la reunión, a pesar de haber sido convocados todos los grupos y diputados que forman parte de la misma.

Sometida a votación la propuesta de solicitud de documentación del Grupo Socialista, ni tan siquiera recibió el apoyo del grupo proponente, puesto que tras abandonar la comisión en la sesión del 4 de septiembre, no compareció el día 15 para defender y respaldar con su voto la propuesta de solicitud de documentación en su día presentada. El resultado de la votación fue de 8 abstenciones –del Grupo Popular–, no prosperando en consecuencia dicha solicitud de petición de documentación, al no haber obtenido ningún voto a favor.

Com estava previst, a continuació es va sotmetre a votació la proposta de sol·licitud de documentació presentada pel Grup Parlamentari Popular (de data 10 de setembre de 2014, RE 93.429) que constava de quatre punts, no sense abans intervindre el portaveu popular senyor Bellver, que va defensar la seua sol·licitud de documentació per a «contribuir a facilitar i a complementar el debat parlamentari que s'hauria de produir en aquesta comissió».

En aquesta mateixa intervenció, el portaveu del Grup Parlamentari Popular va lamentar l'absència en bloc de l'oposició, i va fer una crida a aquests grups perquè reprengheren la senda del diàleg, del «debat d'idees en les Corts», i va anunciar el seu compromís formal de contactar i parlar amb la resta de grups parlamentaris i tractar així de reconduir la seua postura i arribar a acords sobre determinades iniciatives que redundaren en la millora de la qualitat de la nostra democràcia. El síndic popular va apel·lar a la necessitat d'escoltar la veu dels ciutadans i trobar noves fórmules per a aconseguir una major participació d'aquests en les institucions, i tot això plantejat des d'un debat seriós i respectuós, envoltat d'un clima sincer de voluntat de consens.

La proposta de sol·licitud de documentació presentada pel grup majoritari, amb independència de la incomparència de l'oposició, va ser aprovada amb el suport dels diputats del Grup Popular, la presidència de la mesa de la comissió va convocar els presents, i la resta de membres de la comissió, absents, a la pròxima sessió que es va assenyalar per al dia 29 de setembre de 2014, no sense recordar abans que, concretament, el dia 19 de setembre de 2014 finalitzava el termini perquè els grups parlamentaris presentaren les sol·licituds de compareixença d'experts, que serien debatudes i votades en la sessió del dia 29 esmentada.

Aquesta ponència entén que està obligada a arreplegar un fet, encara que no consta en les actes de la comissió i en els diaris de sessions, però que sí que és rellevant. El portaveu del Grup Parlamentari Popular es va comprometre a reiterar als grups de l'oposició l'oferta de diàleg, seriós, rigorós i respectuós, amb ànim de consens, i va insistir en la necessitat de reconsiderar la seua postura i continuar amb el funcionament normal de la comissió especial d'estudi sobre la possibilitat d'una àmplia reforma de l'Estatut d'autonomia.

En compliment d'aquest compromís, el mateix dia 15 de setembre de 2014 va remetre a la resta de portaveus de la comissió una carta en què es feia constar per escrit l'oferta manifestada en la sessió de la comissió i en els termes descrits anteriorment.

El resultat de la missiva, no per esperat, va tornar a resultar decepcionant per al Grup Parlamentari Popular, ja que els tres grups van reiterar el seu rebuig a qualsevol debat sobre la millora dels mecanismes de participació, la reducció de privilegis o la regeneració democràtica.

El Grup Parlamentari EUPV va anteposar, com a condició sine qua non, el desbloqueig de la reforma de l'Estatut, pendent en les Corts Generals, referida a la disposició addicional primera, al marge d'altres consideracions que assenyalen en el seu escrit. El Grup Parlamentari Compromís, igual que EUPV, va centrar la seua negativa en idèntic motiu. Finalment, del Grup Parlamentari Socialista no es va rebre cap resposta a la sol·licitud de diàleg efectuada.

La comissió va tornar a reunir-se el passat dia 29 de setembre de 2014, com s'havia convocat, a fi de fer complir el punt 5 del pla de treball aprovat, referit a les sol·licituds de compareixença presentades, per a demanar l'opinió

Como estaba previsto, a continuación se sometió a votación la propuesta de solicitud de documentación presentada por el Grupo Parlamentario Popular (de fecha 10 de septiembre de 2014, RE 93.429) que constaba de cuatro puntos, no sin antes intervenir el portavoz popular señor Bellver, que defendió su solicitud de documentación para «contribuir a facilitar y a complementar el debate parlamentario que se debería producir en esta comisión».

En esa misma intervención, el portavoz del Grupo Parlamentario Popular lamentó la ausencia en bloque de la oposición, e hizo un llamamiento a estos grupos para que retomasen la senda del diálogo, del «debate de ideas en Les Corts», anunciando su compromiso formal de contactar y hablar con el resto de grupos parlamentarios, y así tratar de reconducir la postura de los mismos llegando a acuerdos sobre determinadas iniciativas que redundasen en la mejora de la calidad de nuestra democracia. El síndico popular apeló a la necesidad de escuchar la voz de los ciudadanos y encontrar nuevas fórmulas para alcanzar una mayor participación de los mismos en las instituciones, y todo ello planteado desde un debate serio y respetuoso, rodeado de un sincero clima de voluntad de consenso.

La propuesta de solicitud de documentación presentada por el grupo mayoritario, con independencia de la incomparencia de la oposición, fue aprobada con el apoyo de los diputados del Grupo Popular, emplazando la presidencia de la mesa de la comisión a los presentes, y al resto de miembros de la comisión, ausentes, a la próxima sesión que se señaló para el día 29 de septiembre de 2014, no sin antes recordar que, concretamente, el día 19 de septiembre de 2014 finalizaba el plazo para que los grupos parlamentarios presentasen las solicitudes de comparecencia de expertos, que serían debatidas y votadas en la mencionada sesión del día 29.

Esta ponencia entiende que está obligada a recoger un hecho, aunque no consta en las actas de la comisión y en los diarios de sesiones, pero que sí que es relevante. El portavoz del Grupo Parlamentario Popular se comprometió a reiterar a los grupos de la oposición la oferta de diálogo, serio, riguroso y respetuoso, con ánimo de consenso, insistiendo en la necesidad de reconsiderar su postura y continuar con el normal funcionamiento de la comisión especial de estudio sobre la posibilidad de una amplia reforma del Estatuto de autonomía.

En cumplimiento de este compromiso, el mismo día 15 de septiembre de 2014 remitió al resto de portavoces de la comisión una carta en la que se hacía constar por escrito la oferta manifestada en la sesión de la comisión y en los términos anteriormente descritos.

El resultado de la misiva, no por esperado, volvió a resultar decepcionante para el Grupo Parlamentario Popular, puesto que los tres grupos reiteraron su rechazo a cualquier debate sobre la mejora de los mecanismos de participación, la reducción de privilegios o la regeneración democrática.

El grupo parlamentario de EUPV antepuso, como condición sine qua non, el desbloqueo de la reforma del Estatuto, pendiente en las Cortes Generales, referida a la disposición adicional primera, al margen de otras consideraciones que señalan en su escrito. El grupo Compromís, al igual que EUPV, centró su negativa en idéntico motivo. Por último, del Grupo Parlamentario Socialista no se recibió respuesta alguna a la solicitud de diálogo efectuada.

La comisión volvió a reunirse el pasado día 29 de septiembre de 2014, como se había convocado, con el objeto de dar cumplimiento al punto 5 del plan de trabajo aprobado, referido a las solicitudes de comparecencia presentadas, para recabar la

d'experts i autoritats sobre els assumptes a valorar per la comissió. Però una vegada més, l'oposició en bloc, per tercera vegada consecutiva, no es va presentar a la sessió i no va formular cap proposta de compareixença, constant-hi únicament la del Grup Parlamentari Popular (RE 94.250), proposta que la mesa va traslladar a tots els grups parlamentaris de la comissió, per tal que s'hi pogueren pronunciar, i se'ls va convocar per a aquesta data a la sessió en què tindria lloc el debat i votació.

El portaveu del Grup Parlamentari Popular, en la comissió en la sessió del 29 de setembre de 2014, va enunciar i va facilitar dades rellevants de les persones que s'havien proposat com a compareixents pel seu grup, per a il·lustrar sobre les matèries proposades en els plans de treball respectius que havien presentat els grups parlamentaris.

La proposta de compareixents del Grup Parlamentari Popular incloïa 15 noms que, bé per raó de la seua responsabilitat política i institucional o dels seus coneixements, podien aprofundir en les diferents propostes. Entre els compareixents figuraven des del president, senyor Alberto Fabra Part, fins al senyor Miguel Ángel Gonzalo Rozas, responsable de continguts en el Congrés dels Diputats; el senyor Vicente Garrido Mayol, president del Consell Jurídic Consultiu; el senyor Ignacio Astarloa Huarte-Mendioca, president del Consell Consultiu de la Comunitat de Madrid; el senyor Benigno Pendás García, director del Centre d'Estudis Polítics i Constitucionals; el senyor Carlos Flores Juberías, catedràtic de Dret Constitucional de la Universitat de València; el senyor Rafael Rubio Núñez, doctor en Dret Constitucional i professor de la Universitat Complutense de Madrid; el senyor Gaspar Ariño Ortiz, doctor en Dret i advocat; el senyor Thomas Bernd Stehling, director per a Espanya i Portugal de la Fundació Konrad-Adenauer; el senyor Agustín Domingo Moratalla, professor de Filosofia Moral i Política de la Universitat de València; el senyor Carlos Vidal Prado, professor titular de Dret Constitucional en la UNED; el senyor Ángel Sánchez Navarro, doctor en Dret per la Universitat Complutense de Madrid; el senyor César Molinas Sans, economista i consultor; el senyor Lorenzo Cotino Hueso, professor titular de Dret Constitucional de la Universitat de València; i el senyor José María Coello de Portugal, doctor en Dret i professor de Dret de la Universitat Complutense de Madrid.

No obstant això, totes les compareixences en la comissió van ser retirades pel Grup Parlamentari Popular, el grup proponent, davant de la reiterada absència de l'oposició i la seua negativa a escoltar els compareixents proposats, que segur que hagueren aportat coneixement, arguments i experiències en altres parlaments sobre les mesures proposades.

En definitiva, els grups de l'oposició van tornar a impedir un debat necessari i constructiu, que de segur que haguera millorat les propostes elevades a la comissió i haurien propiciat un dictamen més complet i enriquidor per a dur a terme una àmplia reforma de l'Estatut amb el major consens possible. Una reforma que, com ja s'ha assenyalat en aquesta ponència, té com a objectiu prioritari millorar la participació ciutadana i la transparència de les institucions públiques, com també contribuir a la regeneració democràtica a partir de la recuperació de la confiança dels ciutadans en els seus representants.

La presidència de la mesa de la comissió va entendre justificat l'argument del portaveu del Grup Parlamentari Popular, senyor Bellver, quan va anunciar la retirada de les compareixences.

opinión de expertos y autoridades sobre los asuntos a valorar por la comisión. Pero una vez más, la oposición en bloque, por tercera vez consecutiva, no se presentó a la sesión y no formuló propuesta alguna de comparecencia, constando únicamente la del Grupo Parlamentario Popular (RE 94.250), propuesta que la mesa trasladó a todos los grupos parlamentarios de la comisión, al objeto de que se pudieran pronunciar sobre la misma, emplazándoles para esta fecha a la sesión en la que tendría lugar el debate y votación de la misma.

El portavoz del Grupo Parlamentario Popular, en la comisión en la sesión del 29 de septiembre de 2014, enunció y facilitó datos relevantes de las personas que se habían propuesto como comparecientes por su grupo, para ilustrar sobre las materias propuestas en los respectivos planes de trabajo que habían presentado los grupos parlamentarios.

La propuesta de comparecientes del Grupo Parlamentario Popular incluía 15 nombres que, bien por razón de su responsabilidad política e institucional o de sus conocimientos, podían profundizar en las diferentes propuestas. Entre los comparecientes figuraban desde el presidente, don Alberto Fabra Part, hasta don Miguel Ángel Gonzalo Rozas, responsable de contenidos en el Congreso de los Diputados; don Vicente Garrido Mayol, presidente del Consejo Jurídico Consultivo; don Ignacio Astarloa Huarte-Mendioca, presidente del Consejo Consultivo de la Comunidad de Madrid; don Benigno Pendás García, director del Centro de Estudios Políticos y Constitucionales; don Carlos Flores Juberías, catedrático de Derecho Constitucional de la Universidad de Valencia; don Rafael Rubio Núñez, doctor en Derecho Constitucional y profesor de la Universidad Complutense de Madrid; don Gaspar Ariño Ortiz, doctor en Derecho y abogado; don Thomas Bernd Stehling, director para España y Portugal de la Fundación Konrad-Adenauer; don Agustín Domingo Moratalla, profesor de Filosofía Moral y Política de la Universidad de Valencia; don Carlos Vidal Prado, profesor titular de Derecho Constitucional en la UNED; don Ángel Sánchez Navarro, doctor en Derecho por la Universidad Complutense de Madrid; don César Molinas Sans, economista y consultor; don Lorenzo Cotino Hueso, profesor titular de Derecho Constitucional de la Universidad de Valencia; y don José María Coello de Portugal, doctor en Derecho y profesor de Derecho de la Universidad Complutense de Madrid.

Sin embargo, todas las comparecencias en la comisión fueron retiradas por el Grupo Parlamentario Popular, el grupo proponente, ante la reiterada ausencia de la oposición y su negativa a escuchar a los comparecientes propuestos, que seguro que hubieran aportado conocimiento, argumentos y experiencias en otros parlamentos sobre las medidas propuestas.

En definitiva, los grupos de la oposición volvieron a impedir un debate necesario y constructivo, que a buen seguro hubiera mejorado las propuestas elevadas a la comisión y habrían propiciado un dictamen más completo y enriquecedor para acometer una amplia reforma del Estatuto con el mayor consenso posible. Una reforma que, como ya se ha señalado en esta ponencia, tiene como objetivo prioritario mejorar la participación ciudadana y la transparencia de las instituciones públicas, así como contribuir a la regeneración democrática a partir de la recuperación de la confianza de los ciudadanos en sus representantes.

La presidencia de la mesa de la comisión entendió justificado el argumento del portavoz del Grupo Parlamentario Popular, señor Bellver, cuando anunció la retirada de las comparecencias.

En aquesta sessió, a proposta del síndic popular, es va acordar continuar amb el calendari previst en el pla de treball, si bé per motius estrictament d'austeritat i donada la sistemàtica absència de l'oposició, es va aprovar retardar la sessió següent que s'hauria d'haver celebrat el dia 14 d'octubre de 2014, finalitzades les compareixences, al terme de la sessió plenària convocada per als dies 15 i 16 d'octubre.

El pla de treball preveu en el punt 6 que, una vegada finalitzades les compareixences, es nomena la ponència per a la redacció de la proposta de dictamen que se sotmetrà a l'aprovació de la comissió. Arribats a aquest punt, i davant de l'absència per incompareixença dels grups parlamentaris de l'oposició en la comissió, els membres que sí que van assistir a la reunió del dia 16 d'octubre van designar com a ponents el portaveu del Grup Parlamentari Popular, senyor Jorge Bellver Casaña, i el diputat i portaveu adjunt del Grup Parlamentari Popular, senyor Rubén Ibáñez Bordonau.

Tal com s'estableix en el punt primer del pla de treball aprovat, la duració màxima de la comissió es va fixar en 4 mesos, amb l'objectiu de concloure els treballs abans del 21 de desembre de 2014. Però davant les reiterades absències dels grups de l'oposició i el seu nul·l interès a participar en un debat seriós, documentat i complementat amb la participació d'experts disposats a comparèixer davant de la comissió, el Grup Parlamentari Popular, l'únic que ha continuat treballant en les propostes presentades davant de la comissió, va acordar avançar el treball dels ponents.

En conseqüència, se sotmet aquesta ponència a la consideració de la comissió d'estudi sobre la possibilitat d'una àmplia reforma de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana.

MARC NORMATIU

1. Elecció directa d'almenys un terç dels diputats autonòmics per comarques

I. Tota referència al règim jurídic en matèria electoral ha de partir de la nostra Constitució (d'ara en avant, CE), com a norma suprema de l'ordenament jurídic. Així, l'article 9.1 CE estableix: «Els ciutadans i els poders públics estan subjectes a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic».

Així com la jurisprudència del Tribunal Constitucional, en què (entre altres sentències, la STC 16/1982) es contenen els pilars del nostre règim polític i que es van inspirar en el Reial decret llei 20/1977, de 18 de març, sobre normes electorals, vigent fins a l'entrada en vigor de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general.

La Constitució estableix en l'article 1.2 el fonament del sistema electoral: «La sobirania nacional resideix en el poble espanyol, del qual emanen els poders de l'Estat». Amb això es consagra el caràcter democràtic del règim electoral espanyol.

Junt amb aquestes determinacions, la CE estableix els principis bàsics del sistema electoral: el dret de sufragi actiu i passiu (article 23 CE); el dret de sufragi actiu i passiu per als estrangers en les eleccions municipals (article 13.2 CE); i el caràcter bicameral de les Corts Generals, compostes per Congrés dels Diputats i Senat (article 66 CE).

També conté, en l'article 68 CE, la normativa bàsica del sistema electoral del Congrés dels Diputats, així com la garantia institucional de la província com a circums-

En dicha sesión, a propuesta del síndic popular, se acordó continuar con el calendario previsto en el plan de trabajo, si bien por motivos estrictamente de austeridad y dada la sistemática ausencia de la oposición, se aprobó retrasar la siguiente sesión que se debiera haber celebrado el día 14 de octubre de 2014, finalizadas las comparecencias, al término de la sesión plenaria convocada para el día 15 y 16 de octubre.

El plan de trabajo prevé en su punto 6 que, una vez finalizadas las comparecencias, se nombre la ponencia para la redacción de la propuesta de dictamen que se someterá a la aprobación de la comisión. Llegados a este punto, y ante la ausencia por incomparecencia de los grupos parlamentarios de la oposición en la comisión, los miembros que sí que asistieron a la reunión del día 16 de octubre designaron como ponentes al portavoz del Grupo Parlamentario Popular, don Jorge Bellver Casaña, y al diputado y portavoz adjunto del Grupo Parlamentario Popular, don Rubén Ibáñez Bordonau.

Tal y como se establece en el punto primero del plan de trabajo aprobado, la duración máxima de la comisión se fijó en 4 meses, con el objetivo de concluir los trabajos antes del 21 de diciembre de 2014. Pero ante las reiteradas ausencias de los grupos de la oposición y su nulo interés en participar en un debate serio, documentado y complementado con la participación de expertos dispuestos a comparecer ante la comisión, el Grupo Parlamentario Popular, el único que ha seguido trabajando en las propuestas presentadas ante la comisión, acordó adelantar el trabajo de los ponentes.

En consecuencia, se somete esta ponencia a la consideración de la comisión de estudio sobre la posibilidad de una amplia reforma del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana.

MARCO NORMATIVO

1. Elección directa de al menos un tercio de los diputados autonómicos por comarcas

I. Toda referencia al régimen jurídico en materia electoral ha de partir de lo dispuesto en nuestra Constitución (en adelante, CE), como norma suprema del ordenamiento jurídico. Así, el artículo 9.1 CE establece: «Los ciudadanos y los poderes públicos están sujetos a la Constitución y al resto del ordenamiento jurídico».

Así como la jurisprudencia del Tribunal Constitucional, en que (entre otras sentencias, la STC 16/1982) se contienen los pilares de nuestro régimen político y que se inspiraron en el Real decreto ley 20/1977, de 18 de marzo, sobre normas electorales, vigente hasta la entrada en vigor de la Ley orgánica 5/1985, de 19 de junio, del régimen electoral general.

La Constitución establece en su artículo 1.2 el fundamento del sistema electoral: «La soberanía nacional reside en el pueblo español, del que emanen los poderes del Estado». Con ello se consagra el carácter democrático del régimen electoral español.

Junto a estas determinaciones, la CE establece los principios básicos del sistema electoral: el derecho de sufragio activo y pasivo (artículo 23 CE); el derecho de sufragio activo y pasivo para los extranjeros en las elecciones municipales (artículo 13.2 CE); y el carácter bicameral de las Cortes Generales, compuestas por Congreso de los Diputados y Senado (artículo 66 CE).

También contiene, en su artículo 68 CE, la normativa básica del sistema electoral del Congreso de los Diputados, así como la garantía institucional de la provincia como cir-

cripció electoral (article 68.2 CE), el criteri de representació proporcional que ha de guiar l'elecció en cada circumscripció i la regulació bàsica del sistema electoral del Senat (article 69 CE).

Però junt amb les determinacions del sistema electoral per a les Corts Generals, s'inclouen altres relatives a les eleccions a les assemblees legislatives de les comunitats autònomes i a les entitats locals. Així, amb relació a les primeres, l'article 152.1 CE estableix que «en els estatuts aprovats pel procediment a què es refereix l'article anterior, l'organització institucional autonòmica es basarà en una assemblea legislativa, triada per sufragi universal, d'acord amb un sistema de representació proporcional que assegure, a més, la representació de les diverses zones del territori».

I també es fa referència a les entitats locals, concretament en l'article 140 CE, que assenyalava que «els regidors seran triats pels veïns del municipi per mitjà de sufragi universal, igual, lliure, directe i secret, en la forma establerta per la llei. Els alcaldes seran triats pels regidors o pels veïns. La llei regularà les condicions en què pertoque el règim del consell obert».

II. La mateixa Constitució remet a la llei com a font del dret en matèria electoral. Així, d'acord amb l'article 53.1 CE: «només per llei, que en tot cas haurà de respectar el seu contingut essencial, podrà regular-se l'exercici d'aquests drets i llibertats, que es tutelaran d'acord amb el que preveu l'article 161.1.a».

Per la seua banda, l'article 23 CE estableix que els ciutadans «així mateix, tenen dret a accedir en condicions d'igualtat a les funcions i càrrecs públics, amb els requisits que assenyalen les lleis».

L'article 81 de la nostra carta magna estableix la reserva de llei orgànica per a, entre altres matèries, les relatives al desenvolupament dels drets fonamentals i les llibertats públiques (que, d'acord amb el TC, queda circumscrit a la secció primera del capítol segon del títol primer de la CE, STC 76/1983 i STC 160/1987, entre altres), així com per a les que aproven el règim electoral general.

Per tant, queda clar que, d'acord amb l'article 81.1 CE, el desenvolupament del dret de sufragi (article 23 CE) i el règim electoral general han de ser objecte de regulació per llei orgànica. Així, es va aprovar la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general (d'ara en avant, LOREG).

La concreció de què ha d'entendre's per «règim electoral general» va ser duta a terme per la jurisprudència constitucional, que assenyalava que «l'abast i contingut del règim electoral general, segons expressió de l'article 81.1 CE, està donat pel que resulta del bloc de la constitucionalitat, format d'acord amb l'article 28 de la LOTC per la mateixa Constitució i els estatuts d'autonomia».

La consideració d'aquest bloc permet afirmar que, davant l'expressió «règim electoral general», es contemplen diversos règims electorals especials i particulars. Així, l'elecció de senadors per les comunitats autònomes queda deferida als seus estatuts (art. 69.5 de la CE); l'elecció del legislatiu de cada comunitat autònoma queda deferida a la dels estatuts per a les de major nivell d'autonomia –art. 152 de la CE– i ha estat assumida per cada comunitat en els respectius estatuts, sense excepció i amb independència d'aquest nivell (STC 38/1983, de 16 de maig).

La LOREG s'inspira en una doble filosofia, segons es fa constar en el preàmbul: d'una banda, dota d'un tractament

cunscripció electoral (artículo 68.2 CE), el criterio de representación proporcional que ha de guiar la elección en cada circunscripción y la regulación básica del sistema electoral del Senado (artículo 69 CE).

Pero junto a las determinaciones del sistema electoral para las Cortes Generales, se incluyen otras relativas a las elecciones a las asambleas legislativas de las comunidades autónomas y a las entidades locales. Así, con relación a las primeras, el artículo 152.1 CE establece que «en los estatutos aprobados por el procedimiento a que se refiere el artículo anterior, la organización institucional autonómica se basará en una asamblea legislativa, elegida por sufragio universal, con arreglo a un sistema de representación proporcional que asegure, además, la representación de las diversas zonas del territorio».

Y también se hace referencia a las entidades locales, concretamente en el artículo 140 CE, que señala que «los concejales serán elegidos por los vecinos del municipio mediante sufragio universal, igual, libre, directo y secreto, en la forma establecida por la ley. Los alcaldes serán elegidos por los concejales o por los vecinos. La ley regulará las condiciones en las que proceda el régimen del concejo abierto».

II. La propia Constitución remite a la ley como fuente del derecho en materia electoral. Así, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 53.1 CE: «sólo por ley, que en todo caso deberá respetar su contenido esencial, podrá regularse el ejercicio de tales derechos y libertades, que se tutelarán de acuerdo con lo previsto en el artículo 161.1.a».

Por su parte, el artículo 23 CE establece que los ciudadanos «asimismo, tienen derecho a acceder en condiciones de igualdad a las funciones y cargos públicos, con los requisitos que señalen las leyes».

El artículo 81 de nuestra carta magna establece la reserva de ley orgánica para, entre otras materias, las relativas al desarrollo de los derechos fundamentales y libertades públicas (que, de acuerdo con el TC, queda circumscrito a la sección primera del capítulo segundo del título primero de la CE, STC 76/1983 y STC 160/1987, entre otras), así como para las que aprueben el régimen electoral general.

Por tanto, queda claro que, de acuerdo con el artículo 81.1 CE, el desarrollo del derecho de sufragio (artículo 23 CE) y el régimen electoral general han de ser objeto de regulación por ley orgánica. Así, se aprobó la Ley orgánica 5/1985, de 19 de junio, del régimen electoral general (en adelante, LOREG).

La concreción de qué ha de entenderse por «régimen electoral general» se llevó a cabo por la jurisprudencia constitucional, que señala que «el alcance y contenido del régimen electoral general, según expresión del artículo 81.1 CE, viene dado por lo que resulta del bloque de la constitucionalidad, formado de acuerdo con el artículo 28 de la LOTC por la propia Constitución y los estatutos de autonomía».

La consideración de este bloque permite afirmar que, frente a la expresión «régimen electoral general», se contemplan diversos regímenes electorales especiales y particulares. Así, la elección de senadores por las comunidades autónomas queda deferida a sus estatutos (art. 69.5 de la CE); la elección del legislativo de cada comunidad autónoma queda deferida a la de los estatutos para las de mayor nivel de autonomía –art. 152 de la CE– y ha sido asumida por cada comunidad en los respectivos estatutos, sin excepción y con independencia de tal nivel (STC 38/1983, de 16 de mayo).

La LOREG se inspira en una doble filosofía, según se hace constar en el preámbulo: por una parte, dota de un tratamiento

unificat i global al variat conjunt de matèries comprès en l'epígraf constitucional «Llei electoral general»; i d'un altre, regula les especificitats de cada un dels processos electorals en l'àmbit de les competències de l'Estat.

En la LOREG es planteja una divisió fonamental entre disposicions generals per a tota elecció per sufragi universal directe i d'aplicació en tot procés electoral i normes que es refereixen als diferents tipus d'eleccions polítiques i que són una modulació dels principis generals a les peculiaritats pròpies dels processos electorals que l'Estat ha de regular.

En aquest sentit, adquireix rellevància especial l'article 1 de la LOREG (únic article del títol preliminar), on s'estableix el seu àmbit d'aplicació:

a) A les eleccions de diputats i senadors a Corts Generals, sense perjudi del que disposen els estatuts d'autonomia per a la designació dels senadors previstos en l'article 69.5 de la Constitució.

b) A les eleccions dels membres de les corporacions locals.

2. Així mateix, en els termes que estableix la disposició addicional primera d'aquesta llei, és d'aplicació a les eleccions a les assemblees de les comunitats autònomes i té caràcter supletori de la legislació autonòmica en la matèria.

En aquesta disposició addicional es concreten els termes en què s'aplicaran les determinacions de la LOREG en les eleccions a les assemblees legislatives de les comunitats autònomes: quins articles s'apliquen directament (apartat 2); quins articles són d'aplicació supletòria (apartat 3); quins articles no poden ser modificats o substituïts per la legislació de les comunitats autònomes (apartat 4); i finalment, en el cas que les comunitats autònomes no legislen sobre el contingut de determinats articles, com hauran d'interpretar-se per a les eleccions a les assemblees legislatives de les comunitats autònomes (apartat 5).

Queda així definit, per tant, el marc dins del qual poden establir les comunitats autònomes els sistemes electorals respectius.

III. Les comunitats autònomes, en l'establir els seus sistemes electorals respectius, han de tindre en compte les determinacions contingudes en la LOREG, en els termes immediatament abans assenyalats, en la mesura que reflecteixen el que disposa l'article 149.1.primer CE: «Regulació de les condicions bàsiques que garantiscuen la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals».

La jurisprudència constitucional ha estat clara respecte d'aquesta qüestió: «La comunitat autònoma, en exercir la seua competència en matèria electoral, ha de tindre present, en primer terme, les normes estatals de desplegament del dret de sufragi reconegut en l'article 23 de la Constitució, així com les que regulen les condicions bàsiques que garantiscuen la igualtat en el seu exercici, dictades per l'Estat en virtut de l'article 149.1.1 de la norma fonamental» (STC 154/1988, de 21 de juliol). «No pot acceptar-se que [...] l'estatut d'autonomia faça de les normes electorals estatals un mer dret supletori» (STC 75/1985, de 21 de juliol). Així mateix, han de respectar el que disposa l'article 152 de la nostra norma fonamental: «En els estatuts aprovats pel procediment a què es refereix l'article anterior, l'organització institucional autonòmica es basarà en una assemblea legislativa, triada per sufragi universal, d'acord amb un sistema

unificado y global al variado conjunto de materias comprendido bajo el epígrafe constitucional «Ley electoral general»; y por otro, regula las especificidades de cada uno de los procesos electorales en el ámbito de las competencias del Estado.

En la LOREG se plantea una división fundamental entre disposiciones generales para toda elección por sufragio universal directo y de aplicación en todo proceso electoral y normas que se refieren a los diferentes tipos de elecciones políticas y son una modulación de los principios generales a las peculiaridades propias de los procesos electorales que el Estado debe regular.

En este sentido, adquiere especial relevancia el artículo 1 de la LOREG (único artículo de su título preliminar), donde se establece el ámbito de aplicación de la misma:

a) A las elecciones de diputados y senadores a Cortes Generales, sin perjuicio de lo dispuesto en los estatutos de autonomía para la designación de los senadores previstos en el artículo 69.5 de la Constitución.

b) A las elecciones de los miembros de las corporaciones locales.

2. Asimismo, en los términos que establece la disposición adicional primera de la presente ley, es de aplicación a las elecciones a las asambleas de las comunidades autónomas y tiene carácter supletorio de la legislación autonómica en la materia.

En la referida disposición adicional se concretan los términos en los cuales se aplicarán las determinaciones de la LOREG en las elecciones a las asambleas legislativas de las comunidades autónomas: qué artículos se aplican directamente (apartado 2); qué artículos son de aplicación supletoria (apartado 3); qué artículos no pueden ser modificados o sustituidos por la legislación de las comunidades autónomas (apartado 4); y finalmente, en caso de que las comunidades autónomas no legislen sobre el contenido de determinados artículos, cómo habrán de interpretarse para las elecciones a las asambleas legislativas de las comunidades autónomas (apartado 5).

Queda así definido, por tanto, el marco dentro del cual pueden establecer las comunidades autónomas sus respectivos sistemas electorales.

III. Las comunidades autónomas, al establecer sus respectivos sistemas electorales, han de tener en cuenta las determinaciones contenidas en la LOREG, en los términos inmediatamente antes señalados, en la medida en que reflejan lo dispuesto en el artículo 149.1.1. CE: «Regulación de las condiciones básicas que garanticen la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales».

La jurisprudencia constitucional ha sido clara respecto de esta cuestión: «La comunidad autónoma, al ejercer su competencia en materia electoral, ha de tener presente, en primer término, las normas estatales de desarrollo del derecho de sufragio reconocido en el artículo 23 de la Constitución, así como las que regulan las condiciones básicas que garanticen la igualdad en su ejercicio, dictadas por el Estado en virtud del artículo 149.1.1 de la norma fundamental» (STC 154/1988, de 21 de julio). «No puede aceptarse que [...] el estatuto de autonomía haga de las normas electorales estatales un mero derecho supletorio» (STC 75/1985, de 21 de julio). Asimismo, han de respetar lo dispuesto en el artículo 152 de nuestra norma fundamental: «En los estatutos aprobados por el procedimiento a que se refiere el artículo anterior, la organización institucional autonómica se basará en una asamblea legislativa, elegida por sufragio universal, con arreglo a un siste-

de representació proporcional que assegure, a més, la representació de les diverses zones del territori».

En aquest marc, i d'acord amb els respectius estatuts d'autonomia, les comunitats autònomes van anar aprovant les seues respectives lleis electorals.

2. Reducció del nombre de diputats en les Corts

L'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana estableix dues previsions relatives al nombre de diputats que conformen les Corts. L'article 23.1 de l'Estatut: «Les Corts estaran constituïdes per un nombre de diputats i diputades no inferior a noranta-nou, triats per sufragi universal, lliure, igual, directe i secret, en la forma que determina la Llei electoral valenciana, atenent criteris de proporcionalitat i, si és el cas, de comarcalització».

I l'article 24 de la norma estatutària, que fixa el mínim de diputats per circumscripció i el repartiment de la resta en consideració a criteris proporcionals: «La llei electoral valenciana, prevista en l'apartat 1 de l'article anterior, serà aprovada en votació de conjunt per les dues terceres parts de les Corts i garantirà un mínim de 20 diputats per cada circumscripció provincial distribuint la resta del nombre total dels diputats entres les dites circumscripcions, segons criteris de proporcionalitat respecte de la població, de manera que la desproporció que estableisca el sistema resultant siga inferior a la relació d'un a tres».

3. Eliminació de l'aforament dels diputats autonòmics

Aquesta prerrogativa que s'arreglega en l'article 71.3 de la Constitució respecte als diputats i senadors de les Corts Generals, té el seu reflex corresponent en el nostre Estatut en l'article 23.3, que assenyala expressament:

«Els membres de les Corts, fins i tot després d'haver cessat en el mandat, gaudiran d'inviolabilitat per les opinions manifestades i pels vots emesos en l'exercici de les seues funcions.

Durant el seu mandat no podran ser detinguts ni retinuts per actes delictius realitzats en el territori de la Comunitat Valenciana, sinó en cas de flagrant delictes, corresponent decidir en tot cas sobre la seua inculpció, presó, processament, si és el cas, i judici al Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana. Fora de tal territori la responsabilitat penal serà exigible, en els mateixos termes, davant de la Sala Penal del Tribunal Suprem.

Igualment, gaudiran d'aforament en matèria de responsabilitat civil per actes comesos i opinions emeses en l'exercici del seu càrrec.»

Així mateix, la prerrogativa de l'aforament de què gaudixen els diputats autonòmics el nostre Estatut d'autonomia l'arreglega igualment per al president de la Generalitat i els membres del Consell en l'article 31 de la norma estatutària.

4. Reducció del nombre de firmes en la tramitació de les iniciatives legislatives populars

La presentació d'iniciatives legislatives, bé proposicions de llei, o projectes de llei i decrets llei, correspon a les Corts a través dels grups parlamentaris, o d'un nombre de diputats i al mateix Consell, respectivament.

Igualment, l'Estatut d'autonomia en l'article 26.2, possibilita que els ciutadans puguem presentar iniciatives legislatives, en aquest cas denominades populars, i habilita que

ma de representació proporcional que assegure, además, la representació de las diversas zonas del territorio».

En este marco, y de acuerdo con sus respectivos estatutos de autonomía, las comunidades autónomas fueron aprobando sus respectivas leyes electorales.

2. Reducción del número de diputados en Les Corts

El Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana establece dos previsiones relativas al número de diputados que conforman Les Corts. El artículo 23.1 del Estatuto: «Les Corts estarán constituídas por un número de diputados y diputadas no inferior a noventa y nueve, elegidos por sufragio universal, libre, igual, directo y secreto, en la forma que determina la ley electoral valenciana, atendiendo a criterios de proporcionalidad y, en su caso, de comarcalización».

Y el artículo 24 de la norma estatutaria, que fija el mínimo de diputados por circunscripción y el reparto del resto en atención a criterios proporcionales: «La ley electoral valenciana, prevista en el apartado 1 del artículo anterior, será aprobada en votación de conjunto por las dos terceras partes de Les Corts y garantizará un mínimo de 20 diputados por cada circunscripción provincial distribuyendo el resto del número total de los diputados entres dichas circunscripciones, según criterios de proporcionalidad respecto de la población, de manera que la desproporción que establezca el sistema resultante sea inferior a la relación de uno a tres».

3. Eliminación del aforamiento de los diputados autonómicos

Esta prerrogativa que se recoge en el artículo 71.3 de la Constitución respecto a los diputados y senadores de las Cortes Generales, tiene su reflejo correspondiente en nuestro Estatuto en el artículo 23.3, que expresamente señala:

«Los miembros de Les Corts gozarán, aun después de haber cesado en su mandato, de inviolabilidad por las opiniones manifestadas y por los votos emitidos en el ejercicio de sus funciones.

Durante su mandato no podrán ser detenidos ni retenidos por actos delictivos realizados en el territorio de la Comunitat Valenciana, sino en caso de flagrante delito, correspondiendo decidir en todo caso sobre su inculpció, prisión, procesamiento, en su caso, y juicio al Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana. Fuera de tal territorio la responsabilidad penal será exigible, en los mismos términos, ante la Sala de lo Penal del Tribunal Supremo.

Igualmente, gozarán de aforamiento en materia de responsabilidad civil por actos cometidos y opiniones emitidas en el ejercicio de su cargo.»

Asimismo, la prerrogativa del aforamiento de la que gozan los diputados autonómicos nuestro Estatuto de autonomía la recoge igualmente para el presidente de la Generalitat y los miembros del Consell en el artículo 31 de la norma estatutaria.

4. Reducción del número de firmas en la tramitación de las iniciativas legislativas populares

La presentación de iniciativas legislativas, bien proposiciones de ley, o proyectos de ley y decretos ley, corresponde a Les Corts a través de los grupos parlamentarios, o de un número de diputados y al propio Consel, respectivamente.

Igualmente, el Estatuto de autonomía en su artículo 26.2, posibilita que los ciudadanos puedan presentar iniciativas legislativas, en este caso denominadas populares, y habilita que

una norma amb rang de llei i el mateix Reglament de les Corts establezca la forma i les circumstàncies de la seua elaboració i tramitació.

En aquesta matèria el mateix govern valencià a través de la Conselleria de Governació i Justícia, elabora i redacta un text legal nou que substituirà la vigent Llei 5/1993, de la Generalitat Valenciana, que regula la iniciativa legislativa popular en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, i que entre altres novetats, preveu regular una disminució del nombre de firmes mínimes per a presentar i tramitar aquest tipus d'iniciatives legislatives, que passarien de les actuals 50.000 firmes a la meitat, és a dir 25.000, i incorporaria la novetat de la firma electrònica com a manera d'acreditar les firmes a més de l'existent a través de plec.

5. Establiment de períodes de sessions d'onze mesos de duració

Aquesta proposta de modificar la duració dels períodes de sessions en les Corts, requereix la nova redacció de l'article 25.3 de l'Estatut, per transformar els actuals dos períodes de sessions amb una duració de 8 mesos, en un únic període de sessions per any i amb una duració d'11 mesos, i deixar inhàbil el mes d'agost.

6. Incorporació a l'Estatut d'autonomia de criteris de transparència i bon govern

Actualment està en tramitació la nova llei de transparència i bon govern, l'avantprojecte del qual ja s'ha presentat.

VALORACIÓ DE LA DOCUMENTACIÓ SOL·LICITADA

El passat dia 23 de setembre de 2014, la Presidència de les Corts va trametre, mitjançant un escrit dirigit a l'Honorable Vicepresident del Consell i conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua, Sr. José Císcar, la sol·licitud de documentació al Consell, acordada per la Comissió d'Estudi per a una Reforma Àmplia de l'Estatut d'Autonomia, que va entrar en les Corts el passat dia 4 de novembre de 2014, degudament complimentada per l'Honorable Conseller de Governació i Justícia, Sr. Luis Santamaría.

Dels quatre punts que incloïa l'escrit de sol·licitud de documentació requerida, tres (punts 2 a 4) han estat complimentat per la Conselleria de Governació i Justícia, concretament pel director general de Desenvolupament Autòmic, i un, com sol·licitava la Comissió d'Estudi, li correspon a una de les institucions de la Generalitat, en aquest cas el Consell Jurídic Consultiu.

1. Apartat 2. Informe sobre la possibilitat de realització d'una reforma àmplia de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana, que aprofundesca en la millora de la qualitat democràtica, seguint la voluntat que va impulsar l'aprovació de la Comissió Especial d'Estudi aprovada pel Ple de les Corts el passat dia 17 de juliol

L'informe de la Direcció General de Desenvolupament Autòmic, entén que els estatuts d'autonomia, com qualsevol altra norma de l'ordenament jurídic, poden ser objecte de reformes que permeten adaptar-los a les exigències i a les necessitats d'èpoques posteriors a l'aprovació i entrada de vigor d'aquests.

que una norma con rango de ley y el propio Reglamento de Les Corts establezca la forma y circunstancias de su elaboración y tramitación.

En esta materia el propio gobierno valenciano a través de la Conselleria de Governación y Justicia, está elaborando y redactando un nuevo texto legal que vendrá a sustituir la vigente Ley 5/1993, de la Generalitat Valenciana, que regula la iniciativa legislativa popular en el ámbito de la Comunitat Valenciana, y que entre otras novedades, prevé regular una disminución del número de firmas mínimas para presentar y tramitar este tipo de iniciativas legislativas, pasando de las actuales 50.000 firmas a la mitad, esto es 25.000, incorporando la novedad de la firma electrónica como modo de acreditar las firmas además del existente a través de pliegos.

5. Establecimiento de periodos de sesiones de once meses de duración

Esta propuesta de modificar la duración de los periodos de sesiones en Les Corts, requiere la nueva redacción del artículo 25.3 del Estatuto, transformando los actuales dos periodos de sesiones con una duración de 8 meses, en un único periodo de sesiones por año y con una duración de 11 meses, dejando como inhábil el mes de agosto.

6. Incorporación al Estatuto de autonomía de criterios de transparencia y buen gobierno

Actualmente está en tramitación la nueva ley de transparencia y buen gobierno, cuyo anteproyecto ya se ha presentado.

VALORACIÓN DE LA DOCUMENTACIÓN SOLICITADA

El pasado día 23 de septiembre de 2014, la Presidencia de Les Corts remitió, mediante escrito dirigido al Honorable Vicepresidente del Consell y conseller de Presidencia y Agricultura, Pesca, Alimentación y Agua, Don José Císcar, la solicitud de documentación al Consell, acordada por la Comisión de Estudio para una Reforma Ampla del Estatuto de Autonomía, y que ha tenido entrada en Les Corts el pasado día 4 de noviembre de 2014, debidamente cumplimentada por el Honorable Conseller de Governación y Justicia, Don Luis Santamaría.

De los cuatro puntos que incluía el escrito de solicitud de documentación requerida, tres (puntos 2 a 4) han sido cumplimentados por la Conselleria de Governación y Justicia, concretamente por el director general de Desarrollo Autónomico, y uno, tal y como se solicitaba por la Comisión de Estudio, le corresponde a una de las instituciones de la Generalitat, en este caso al Consell Jurídic Consultiu.

1. Apartado 2. Informe sobre la posibilidad de realización de una reforma amplia del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana, que profundice en la mejora de la calidad democrática, siguiendo la voluntad que impulsó la aprobación de la Comisión Especial de Estudio aprobada por el Pleno de Les Corts el pasado día 17 de julio

El informe de la Dirección General de Desarrollo Autónomico, entiende que los estatutos de autonomía, como cualquier otra norma del ordenamiento jurídico, pueden ser objeto de reformas que permitan adaptarlos a las exigencias y a las necesidades de épocas posteriores a su aprobación y entrada de vigor.

Així, l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana, després de la seua aprovació mitjançant la Llei orgànica 5/1982, d'1 de juliol, i després de quasi 25 anys de vigència, va ser objecte d'una modificació, que l'informe que ens ocupa qualifica «de gran calat», a través de la Llei 1/2006, de 10 d'abril, que va permetre modernitzar els continguts de la norma institucional bàsica dels valencians i revitalitzar-ne el valor jurídic.

El vigent Estatut d'autonomia constitueix el marc idoni per al ple desenvolupament institucional i competencial de la nostra Comunitat. No obstant això, estabilitat i flexibilitat no han d'entendre's com característiques antagòniques d'una norma jurídica, sinó que són, i així es presenten en aquest informe, conceptes compatibles, si tenen com a objectiu únic «evitar que la norma s'allunye de la realitat del seu temps».

A data d'avui, transcorreguts més de 8 anys de l'última reforma estatutària i comparant la nostra norma institucional bàsica, l'Estatut d'autonomia, amb la resta d'estatuts vigents, són més les comunitats autònomes que compten amb nous estatuts o estatuts amb modificacions significatives, que les que han romàs inalterables des de les respectives promulgacions. Per això, la Direcció General de Desenvolupament Autòmic, en l'informe subratlla que «el vigent Estatut d'autonomia continua sent, per una part, l'instrumento vàlid per a canalitzar el dret d'autogovern del poble valencià y, per una altra, la plasmació més evident d'una forma d'exercir l'autonomia política, que demostra que la seua reivindicació no és incompatible amb la lleialtat i el respecte al marc constitucional».

En conseqüència, i partint d'aquestes premisses bàsiques, el mateix informe considera que el moment actual pot resultar apropiat per a donar un nou impuls a l'Estatut d'autonomia, mitjançant la modificació d'alguns dels seus preceptes, màxim quan l'objectiu que es busca o la intenció que es persegueix en aquest cas pel legislador, és apropar les institucions a la societat, perquè els valencians se senten plenament integrats en un model polític d'autogovern que responga a les seues exigències amb més transparència, més participació ciutadana y, en definitiva, més democràcia.

Arribats a aquest punt, no podem oblidar que actualment es troba en tramitació parlamentària en aquestes Corts el Projecte de Llei de modificació dels articles 23 i 24 de l'Estatut d'autonomia, que pretén la reducció del nombre de diputats, que passarien dels 99 actuals a 79, i en conseqüència, la disminució del nombre mínim de diputats assignats a les tres circumscripcions provincials, de manera que passen dels actuals 20 a 15 per a cada una d'elles.

Per això, aquesta comissió d'estudi, que va ser proposada pel Grup Parlamentari Popular, havia d'analitzar i valorar, entre altres afers, la reducció del nombre de diputats en les Corts, proposada pel Molt Honorable president, Alberto Fabra, des de la màxima introduïda en l'administració de la Generalitat de fer més amb menys.

Els redactors d'aquesta ponència entenen que és de sentit comú, de lògica legislativa i de coherència política subsumir l'esmentat projecte de llei, que es troba en tramitació parlamentària, en aquesta reforma més àmplia, de més calat i més propera al moment actual que demanden els ciutadans, objectiu fonamental d'aquesta comissió i del dictamen que se n'origina.

L'informe de la Direcció General de Desenvolupament Autòmic, de forma clara i palmària, mostra la conformitat amb la retirada de l'aforament dels diputats autonòmics

Así, el Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana, tras su aprobación mediante la Ley orgánica 5/1982, de 1 de julio, y tras casi 25 años de vigencia, fue objeto de una modificación, que el informe que nos ocupa califica «de gran calado», a través de la Ley 1/2006, de 10 de abril, y que permitió modernizar los contenidos de la norma institucional básica de los valencianos y revitalizar su valor jurídico.

El vigente Estatuto de autonomía constituye el marco idóneo para el pleno desarrollo institucional y competencial de nuestra Comunidad. Sin embargo, estabilidad y flexibilidad no deben entenderse como características antagónicas de una norma jurídica, sino que son, y así se presentan en este informe, conceptos compatibles, si tienen como objetivo único «evitar que la norma se aleje de la realidad de su tiempo».

A fecha de hoy, transcurridos más de 8 años de la última reforma estatutaria y comparando nuestra norma institucional básica, el Estatuto de autonomía, con el resto de estatutos vigentes, son más las comunidades autónomas que cuentan con nuevos estatutos o estatutos con modificaciones significativas, que las que han permanecido inalterables desde sus respectivas promulgaciones. Por ello, la Dirección General de Desarrollo Autómico, en su informe subraya que «el vigente Estatuto de autonomía sigue siendo, por una parte, el instrumento válido para canalizar el derecho de autogobierno del pueblo valenciano y, por otro lado, la plasmación más evidente de una forma de ejercer la autonomía política, que demuestra que la reivindicación de lo propio no es incompatible con la lealtad y el respeto al marco constitucional».

En consecuencia, y partiendo de estas premisas básicas, el propio informe considera que el momento actual puede resultar apropiado para dar un nuevo impulso al Estatuto de autonomía, mediante la modificación de algunos de sus preceptos, máxime cuando el objetivo que se busca o la intención que se persigue en este caso por el legislador, es acercar las instituciones a la sociedad, para que los valencianos se sientan plenamente integrados en un modelo político de autogobierno que responda a sus exigencias con más transparencia, más participación ciudadana y, en definitiva, más democracia.

Llegado este punto, no podemos olvidar que actualmente se encuentra en tramitación parlamentaria en estas Corts el Proyecto de ley de modificación de los artículos 23 y 24 del Estatuto de autonomía, que pretende la reducción del número de diputados, pasando de los 99 actuales a los 79, y en consecuencia, la disminución del número mínimo de diputados asignados a las tres circunscripciones provinciales, de manera que pasen de los actuales 20 a 15 por cada una de ellas.

Por ello, esta Comisión de Estudio, que fue propuesta por el Grupo Parlamentario Popular, tenía que analizar y valorar, entre otros asuntos, la reducción del número de diputados en Les Corts, propuesta por el Molt Honorable presidente, Alberto Fabra, desde la máxima introducida en la administración de la Generalitat de hacer más con menos.

Los redactores de esta ponencia entienden que es de sentido común, de lógica legislativa y de coherencia política subsumir el mencionado proyecto de ley, que se encuentra en tramitación parlamentaria, en esta reforma más amplia, de más calado y más cercana al momento actual que demandan los ciudadanos, objetivo fundamental de esta comisión y del dictamen que nazca de la misma.

El informe de la Dirección General de Desarrollo Autómico, de forma clara y palmaria, muestra su conformidad a la retirada del aforamiento de los diputados autonómicos

i dels membres del Consell, tant del president com dels consellers, recollida en els articles 23.2 i 31 del Reglament de les Corts respectivament, per entendre que és una figura que en aquests moments s'interpreta com un privilegi de la classe política. A més a més, coincideix plenament amb la mesura anunciada i proposada en aquest sentit pel president de la Generalitat, en forma de resolució, que va ser aprovada en el debat de política general realitzat el 23 i el 24 de setembre de 2014.

En aquesta línia, la Direcció General de Desenvolupament Autòmic també recull en l'informe una altra mesura que va en consonància amb el principi d'apropar les institucions a la societat, buscant vies de participació directa dels ciutadans a les institucions, i en particular en la tramitació d'iniciatives legislatives. I per això, es proposa modificar els actuals dos períodes de sessions i establir-ne un d'únic, que sols s'interrompra en el mes d'agost. D'aquesta manera, la resta de l'any seria hàbil per a la celebració de comissions i plens en les Corts.

Aquesta proposta suposa la modificació d'un altre precepte del nostre Estatut, concretament l'article 25.3.

Una altra de les reformes plantejades, continguda en l'Informe de la Direcció General de Desenvolupament Autòmic, i que com les anteriors va ser anunciada pel president Fabra en el debat de política general realitzat el dia 23 de setembre de 2014, és la modificació de la Llei 5/1993, de 27 de desembre, d'iniciativa legislativa popular (ILP), en el sentit de rebajar a la meitat el nombre de firmes exigides per a presentar una iniciativa, que passarien de les actuals 50.000 firmes a 25.000.

El Grup Parlamentari Popular hauria volgut analitzar i debatre, en el si de la Comissió d'Estudi, aquesta i les anteriors mesures proposades, com també totes aquelles que l'oposició va plantejar inicialment. No obstant això, aquest debat no ha estat possible per la incompareixença, després d'abandonar la comissió, dels grups de l'oposició el 4 de setembre de 2014.

2. Apartat 3. Elaboració d'un estudi poblacional de les comarques de la Comunitat Valenciana, d'acord amb les adscripcions de població en les juntes electorals de zona

En aquest punt l'Informe de la Direcció General de Desenvolupament Autòmic divideix en 5 apartats la documentació tramesa.

En l'apartat 3.1, s'estableix la població total de la Comunitat Valenciana que, a data 1 de gener de 2013, és de 5.113.815 habitants. Per províncies: Alacant, 1.945.642 habitants; Castelló, 601.699 habitants; i València, 2.566.474 habitants.

La distribució territorial de la població de la Comunitat Valenciana es recull en l'apartat 3.2, encara que l'estructuració comarcal no ha estat desenvolupada amb l'aprovació de la corresponent llei de demarcació comarcal que preveu l'article 65 de l'Estatut. En conseqüència, per a dur a terme la divisió s'ha utilitzat el criteri que contenia la Proposta de demarcacions territorials homologades, publicada en el seu dia per l'abans denominada Conselleria D'administració Pública, que es titulava Demarcacions territorials homologades.

S'adjunta en aquesta ponència una taula que reflecteix la distribució per comarques de la població de la Comunitat Valenciana, amb el criteri fins ara publicat i sobre la base de la població censada a data 1 de gener de 2013.

Així, la Comunitat Valenciana es divideix en 34 comarques, 8 en la província de Castelló, 17 en la província de València i 9 en la província d'Alacant. En termes porcen-

cos y de los miembros del Consell, tanto del presidente como de los consellers, recogida en los artículos 23.2 y 31 del Reglamento de Les Corts respectivament, por entenderse que es una figura que en estos momentos se interpreta como un privilegio a la clase política. A mayor abundamiento, coincide plenamente con la medida anunciada y propuesta en este sentido por el presidente de la Generalitat, en forma de resolución, que fue aprobada en el debate de política general celebrado el 23 y el 24 de septiembre de 2014.

En esta línea, la Dirección General de Desarrollo Autómic también recoge en su informe otra medida que va en consonancia con el principio de acercar las instituciones a la sociedad, buscando cauces de participación directa de los ciudadanos en las instituciones, y en particular en la tramitación de iniciativas legislativas. Y por ello, se propone modificar los actuales dos períodos de sesiones, y establecer un único período de sesiones, que sólo se interrumpirá en el mes de agosto. De esta manera, el resto del año sería hábil para la celebración de comisiones y plenos en Les Corts.

Esta propuesta supone la modificación de otro precepto de nuestro Estatuto, concretamente el artículo 25.3.

Otra de las reformas planteadas, contenida en el Informe de la Dirección General de Desarrollo Autómic, y que como las anteriores fue anunciada por el presidente Fabra en el debate de política general celebrado el día 23 de septiembre de 2014, es la modificación de la Ley 5/1993, de 27 de diciembre, de iniciativa legislativa popular (ILP), en el sentido de rebajar a la mitad el número de firmas exigidas para presentar una iniciativa, que pasarían de las actuales 50.000 firmas a 25.000.

El Grupo Parlamentario Popular hubiese querido analizar y debatir, en el seno de la Comisión de Estudio, ésta y las anteriores medidas propuestas, así como todas aquellas que la oposición planteó inicialmente. Sin embargo, este debate no ha sido posible por incomparecencia, tras el abandono de la comisión por los grupos de la oposición el 4 de septiembre de 2014.

2. Apartado 3. Elaboración de un estudio poblacional de las comarcas de la Comunitat Valenciana, atendiendo a las adscripciones de población en las juntas electorales de zona

En este punto el Informe de la Dirección General de Desarrollo Autómic divide en 5 apartados la documentación remitida.

En el apartado 3.1, se establece la población total de la Comunitat Valenciana que, a fecha 1 de enero de 2013, es de 5.113.815 habitantes. Por provincias: Alicante, 1.945.642 habitantes; Castellón, 601.699 habitantes; y Valencia, 2.566.474 habitantes.

La distribución territorial de la población de la Comunitat Valenciana se recoge en el apartado 3.2, aunque la estructuración comarcal no ha sido desarrollada con la aprobación de la correspondiente ley de demarcación comarcal que prevé el artículo 65 del Estatuto. En consecuencia, para llevar a cabo la división se ha utilizado el criterio que contenía la Propuesta de demarcaciones territoriales homologadas, publicada en su día por la anteriormente denominada Conselleria de Administración Pública, y que se titulaba Demarcaciones territoriales homologadas.

Se adjunta en esta ponencia una tabla, que refleja la distribución por comarcas de la población de la Comunitat Valenciana, con el criterio hasta la fecha publicado, y sobre la base de la población censada a fecha 1 de enero de 2013.

Así, la Comunitat Valenciana se divide en 34 comarcas, 8 en la provincia de Castellón, 17 en la provincia de Valencia y 9 en la provincia de Alicante. En términos porcentua-

tuals aquesta distribució suposa que la província de València assumeix el 50,19 % de la població, i les províncies d'Alacant i Castelló en conjunt aglutinen el 49, 81% restant –Alacant el 38,05 % i Castelló el 11,76 %.

<i>Àmbit</i>	<i>Població</i>	
Alicante/Alacant	1.945.642	38,05%
Castellón/Castelló	601.699	11,77%
Valencia/València	2.566.474	50,19%
Comunitat Valenciana	5.113.815	100,00%

La fotografia de la Comunitat Valenciana que representa aquesta distribució comarcal del cens poblacional precisa d'alguns matisos, ja que trenca el principi de proporcionalitat. Les diferents províncies no compten amb una població homogènia. Hi ha comarques més poblades i d'altres amb menys població, i es produeixen diferències relacionades amb l'extensió geogràfica o el nombre de municipis d'una comarca respecte a una altra. Aquesta fotografia comarcal dóna una dada molt significativa: 12 comarques del litoral de la Comunitat Valenciana aglutinen el 76,90 % de la població, mentre que les 22 restants en representen el 32,13 %.

Un altre element destacat en la distribució comarcal del mapa poblacional de la Comunitat Valenciana és el pes dels ciutadans estrangers en el conjunt de la població, que es recull en l'apartat 3.3, titulat Distorsió de la població estrangera, pel que afecta el nivell de cens electoral sobre el dret a vot dels ciutadans no nacionals en les eleccions municipals o europees. En determinats municipis, com és el cas de Dénia, a la comarca de la Marina Alta, els estrangers residents censats suposen 26,99 % de la població.

les esta distribución supone que la provincia de Valencia asume el 50,19 % de la población, y las provincias de Alicante y Castellón en conjunto aglutinan el 49, 81% restante –Alicante el 38,05 % y Castellón el 11,76 %.

<i>Ámbito</i>	<i>Población</i>	
Alicante/Alacant	1.945.642	38,05%
Castellón/Castelló	601.699	11,77%
Valencia/València	2.566.474	50,19%
Comunitat Valenciana	5.113.815	100,00%

La fotografia de la Comunitat Valenciana que representa esta distribución comarcal del censo poblacional precisa de algunas matizaciones, ya que quiebra el principio de proporcionalidad. Las diferentes provincias no cuentan con una población homogénea. En ellas existen comarcas más pobladas y otras con menos población, y se producen diferencias relacionadas con la extensión geográfica o número de municipios de una comarca respecto a otra. Esta fotografía comarcal arroja un dato muy significativo: 12 comarcas del litoral de la Comunitat Valenciana aglutinan el 76,90 % de la población, mientras que las 22 restantes representan el 32,13 %.

Otro elemento destacado en la distribución comarcal del mapa poblacional de la Comunitat Valenciana es el peso de los ciudadanos extranjeros en el conjunto de la población, que se recoge en el apartado 3.3, titulado como Distorsión de la población extranjera, por lo que afecta al nivel de censo electoral sobre el derecho a voto de los ciudadanos no nacionales en las elecciones municipales o europeas. En determinados municipios, como es el caso de Denia, en la comarca de la Marina Alta, los extranjeros residentes censados suponen 26,99 % de la población.

TAULA 2. Población a 01.01.2013 por comarcas

Cprov	Ccom	Comarca
12	01	Els Ports
12	02	L'Alt Maestra t
12	03	El Baix Maestra t
12	04	L'Alcalatén
12	05	La Plana Alta
12	06	La Plana Baixa
12	07	L'Alt Palància
12	08	L'Alt Millars

TOTAL CASTELLÓ

46	09	El Rincón de Ademuz
46	10	Los Serranos
46	11	El Camp del Túria
46	12	El Camp de Morvedre
46	13	L'Horta Nord
46	14	L'Horta Oest
46	15	València
46	16	L'Horta Sud
46	17	La Plana d'Utiel -Requena
46	18	La Hoya de Buñol
46	19	El Valle de Cofrentes-Ayora
46	20	La Ribera Alta
46	21	La Ribera Baixa
46	22	La Canal de Navarrés
46	23	La Costera
46	24	La Vall d'Albaida
46	25	La Safor

TOTAL VALÈNCIA

03	26	El Comtat
03	27	L'Alcoià
03	28	L'Alt Vinalopó
03	29	El Vinalopó Mitjà
03	30	La Marina Alta
03	31	La Marina Baixa
03	32	L'Alacantí
03	33	El Baix Vinalopó
03	34	El Baix Segura

TOTAL ALACANT

TOTAL COMUNITAT VALENCIANA

TABLA 2. Población a 01.01.2013 por comarcas

Població	% pobl /CV	% Pob/Prov	Municipis	Comarq.
4.997	0,10%	0,83%	13	1
7.536	0,15%	1,25%	9	1
85.358	1,67%	14,19%	18	1
16.359	0,32%	2,72%	9	1
263.542	5,15%	43,80%	17	1
194.400	3,80%	32,31%	20	1
25.167	0,49%	4,18%	27	1
4.340	0,08%	0,72%	22	1

601.699	11,77%	100,00%	135	8
----------------	---------------	----------------	------------	----------

2.516	0,05%	0,10%	7	1
17.416	0,34%	0,68%	19	1
154.987	3,03%	6,04%	16	1
90.045	1,76%	3,51%	16	1
225.114	4,40%	8,77%	22	1
350.244	6,85%	13,65%	9	1
792.303	15,49%	30,87%	1	1
173.967	3,40%	6,78%	12	1
39.924	0,78%	1,56%	9	1
43.557	0,85%	1,70%	9	1
10.424	0,20%	0,41%	7	1
222.664	4,35%	8,68%	35	1
81.816	1,60%	3,19%	12	1
17.651	0,35%	0,69%	8	1
71.610	1,40%	2,79%	19	1
91.205	1,78%	3,55%	34	1
181.031	3,54%	7,05%	31	1

2.566.474	50,19%	100,00%	266	17
------------------	---------------	----------------	------------	-----------

28.451	0,56%	1,46%	24	1
111.220	2,17%	5,72%	8	1
53.662	1,05%	2,76%	7	1
172.332	3,37%	8,86%	11	1
201.440	3,94%	10,35%	33	1
198.040	3,87%	10,18%	18	1
483.175	9,45%	24,83%	10	1
292.740	5,72%	15,05%	3	1
404.582	7,91%	20,79%	27	1

1.945.642	38,05%	100,00%	141	9
------------------	---------------	----------------	------------	----------

5.113.815	100,00%	100,00%	542	34
------------------	----------------	----------------	------------	-----------

Per últim, els apartats 3.4 i 3.5, senyalen l'existència de 21 juntes electorals de zona, amb la distribució provincial següent: Alacant 8, Castelló 3 i València 9. Cap comarca i cap junta electoral de zona pertany a més d'una província. L'actual delimitació de les juntes electorals de zona no coincideix, en la major part dels casos, amb el territori de la comarca.

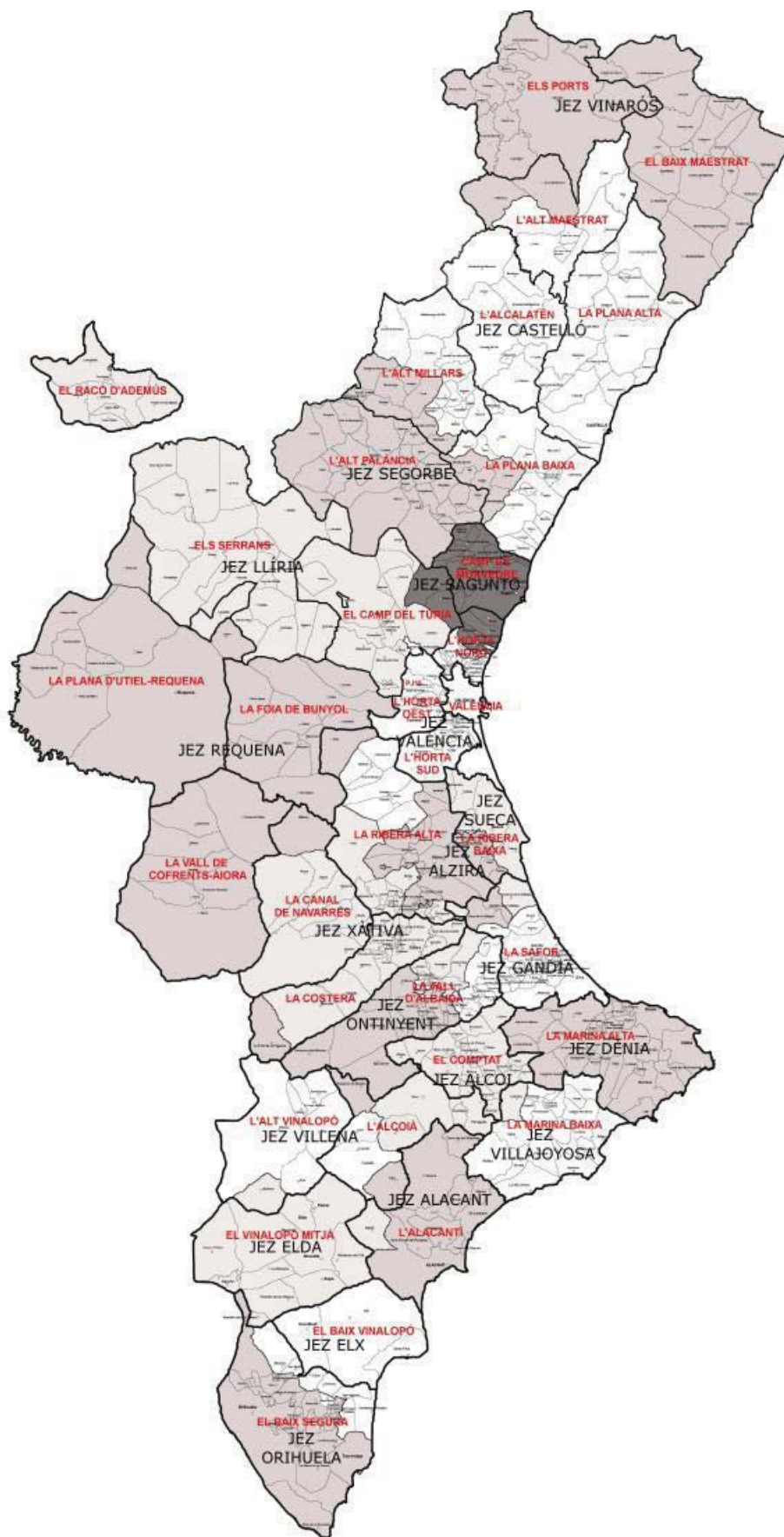
S'acompanya un mapa del territori de la Comunitat Valenciana, en el qual es pot observar la divisió provincial, comarcal i la derivada de les juntes electorals de zona.

Únicament, hi ha coincidència exacta entre el territori d'una junta electoral de zona (Dénia) i una comarca (La Marina Alta).

Por último, los apartados 3.4 y 3.5, señalan la existencia de 21 juntas electorales de zona, con la siguiente distribución provincial: Alicante 8, Castellón 3 y Valencia 9. Ninguna comarca y ninguna junta electoral de zona pertenecen a más de una provincia. La actual delimitación de las juntas electorales de zona no coincide, en la mayor parte de los casos, con el territorio de la comarca.

Se acompaña un mapa del territorio de la Comunitat Valenciana, en el que se puede observar la división provincial, comarcal y la derivada de las juntas electorales de zona.

Únicamente, existe coincidencia exacta entre el territorio de una junta electoral de zona (Denia) y una comarca (La Marina Alta).

3. L'últim apartat de la documentació que conté l'Informe de la Direcció General de Desenvolupament Autonòmic es pronuncia sobre l'estudi del nombre d'aforats que hi ha en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, en atenció al càrrec que tenen, amb especificació d'aquest i la normativa que dona cobertura a l'aforament.

L'informe de la Direcció General de Desenvolupament Autonòmic assenyala expressament les persones de l'administració autonòmica que gaudeixen d'aforament, amb excepció dels membres de la judicatura: els diputats de les Corts (article 23.3 de l'Estatut), els membres del Consell i el president de la Generalitat Valenciana (article 31 de l'Estatut, amb relació a l'article 77 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre), el Síndic de Greuges i els seus adjunts primer i segon (articles 6.3 i 8.1, de la Llei 11/1988, de 26 de desembre que regula aquesta institució autonòmica).

DICTAMEN

A la vista de les consideracions realitzades, els ponents del Grup Parlamentari Popular presenten a la Mesa d'aquesta comissió la proposta de dictamen següent:

Primer. S'ha analitzat la documentació tramesa a aquesta comissió, però no ha estat possible valorar les compareixences, perquè mai no van arribar a materialitzar-se, com a conseqüència del bloqueig insistent a aquesta comissió que ha protagonitzat l'oposició durant dos mesos. Els compareixents que va plantejar el Grup Popular sens dubte haurien enriquit el debat i donat diferents visions sobre els diferents temes proposats per al debat en la referida comissió.

En conseqüència, sols és possible extreure conclusions sobre la base de la documentació tramesa i del posicionament que el Grup Parlamentari Popular té sobre la matèria objecte d'una futura reforma del text estatutari i la normativa de desenvolupament.

És en aquest moment de l'Informe, quan entén aquesta ponència que hem de subratllar la conducta irresponsable i d'absoluta deixadesa de funcions de què han fet gala els grups parlamentaris de l'oposició en bloc, PSPV, Compromís i EUPV, amb l'abandó de la Comissió.

Els diputats a les Corts som els legítims representants dels ciutadans, elegits per a analitzar, enfrontar i debatre propostes, amb el fi de desembocar en la millor política per als interessos dels ciutadans. Des d'aquesta representació que ens han atorgat, tenim l'obligació de defensar, per les vies legals i democràtiques, el sistema parlamentari. Un sistema que queda qüestionat si una o vàries parts decideixen no participar en les reunions d'una comissió com aquesta per a l'estudi d'una reforma de l'Estatut.

El Grup Parlamentari Popular no pot sinó reprovar l'actitud evasiva, esquiva i situada al marge de l'obligada representació dels diputats respecte als seus votants de tota l'oposició. Però, a més, no és presentable justificar el boicot a les reunions d'aquesta comissió per l'exigència del desbloqueig de la reforma de l'Estatut, que es troba pendent de tramitació en les Corts Generals, referida a la disposició addicional primera.

Fins i tot el Grup Parlamentari Socialista es va sumar a aquesta condició per a justificar el seu rebuig a les reunions en les Corts per a abordar una reforma àmplia de l'Estatut, en un exercici de complaença i actitud sumisa amb els partits minoritaris de la cambra, tot i saber que qualsevol

3. El último apartado de la documentación que contiene el Informe de la Dirección General de Desarrollo Autonomico se pronuncia sobre el estudio del número de aforados que hay en el ámbito de la Comunitat Valenciana, en atención al cargo que ejercen, con especificación de éste y la normativa que da cobertura al aforamiento.

El informe de la Dirección General de Desarrollo Autonomico señala expresamente las personas de la administración autonómica que gozan de aforamiento, con excepción de los miembros de la judicatura: los diputados de Les Corts (artículo 23.3 del Estatuto), los miembros del Consell y el presidente de la Generalitat Valenciana (artículo 31 del Estatuto, en relación con el artículo 77 de la Ley 5/1983, de 30 de diciembre), el Síndic de Greuges y sus adjuntos primero y segundo (artículos 6.3 y 8.1, de la Ley 11/1988, de 26 de diciembre que regula esta institución autonómica).

DICTAMEN

A la vista de las consideraciones realizadas, los ponentes del Grupo Parlamentario Popular presentan a la Mesa de esta comisión la siguiente propuesta de dictamen:

Primero. Se ha analizado la documentación remitida a esta comisión, pero no ha sido posible valorar las comparecencias, porque nunca llegaron a materializarse, como consecuencia del insistente bloqueo a esta comisión que ha protagonizado la oposición durante dos meses. Los comparecientes que planteó el Grupo Popular sin duda hubieran enriquecido el debate y dado diferentes visiones sobre los diferentes temas propuestos para el debate en la referida comisión.

En consecuencia, sólo es posible extraer conclusiones sobre la base de la documentación remitida y al posicionamiento que el Grupo Parlamentario Popular tiene sobre la materia objeto de una futura reforma del texto estatutario y normativa de desarrollo.

Es en este momento del Informe, cuando entiende esta ponencia que debemos subrayar la conducta irresponsable y de absoluta dejación de funciones de la que han hecho gala los grupos parlamentarios de la oposición en bloque, PSPV, Compromís y EUPV, con el abandono de la Comisión.

Los diputados en Les Corts somos los legítimos representantes de los ciudadanos, elegidos para analizar, enfrentar y debatir propuestas, con el fin de desembocar en la mejor política para los intereses de los ciudadanos. Desde esa representación que nos han otorgado, tenemos la obligación de defender, por los cauces legales y democráticos, el sistema parlamentario. Un sistema que queda cuestionado si una o varias partes deciden no participar de las reuniones de una comisión, como ésta para el estudio de una reforma del Estatuto.

El Grupo Parlamentario Popular no puede sino reprobar la actitud evasiva, esquiva y situada al margen de la obligada representación de los diputados para con sus votantes, de toda la oposición. Pero además, no es de recibo justificar su boicot a las reuniones de esta comisión por la exigencia del desbloqueo de la reforma del Estatuto, que se encuentra pendiente de tramitación en las Cortes Generales, referida a la disposición adicional primera.

Incluso el Grupo Parlamentario Socialista se sumó a esta condición para justificar su rechazo a las reuniones en Les Corts para abordar una reforma amplia del Estatuto, en un ejercicio de complacencia y actitud sumisa para con los partidos minoritarios en la cámara, aún a sabiendas de que

tràmit en les Corts no condiciona gens la tramitació parlamentària de la reforma de la disposició addicional primera pendient en el Congrés.

Tant és així que n'hi ha prou amb recordar que de les 46 propostes plantejades per l'oposició perquè foren objecte de debat i estudi en el si de la Comissió i que el Grup Parlamentari Popular va acceptar i votar a favor, sols tres es referien o estaven relacionades amb la matèria que recull la disposició addicional primera de l'Estatut, això és, el 6,52 % del total. No obstant això, un percentatge tan escàs ha estat suficient perquè els grups de l'oposició declinien el diàleg, rebutgen defensar la resta de propostes i abandonen la Comissió.

I és que, com va explicar el portaveu del Grup Parlamentari Popular en la Comissió, quan els representants de l'oposició van condicionar amb aquest argument el boicot anunciat, el tràmit parlamentari en el qual es troba la disposició addicional primera de l'Estatut no suposa cap crebant, desistiment o renúncia del Grup Parlamentari Popular per a continuar reivindicant i defensant tot el contingut del text d'aquesta iniciativa.

Una altra cosa ben distinta és que l'oposició en bloc es negue a parlar de regeneració democràtica, com planteja el Grup Parlamentari Popular, i que no vulga debatre sobre participació ciutadana en les institucions, elecció directa de representants a les Corts, retirada de l'aforament a diputats, consellers i president de la Generalitat, sobre la rebaixa a la meitat del nombre de firmes que es requereixen per a la presentació i tràmit en les Corts d'una iniciativa legislativa popular, i de la resta de propostes que ha fet el president de la Generalitat, Alberto Fabra.

Segon. Les principals conclusions que s'extreuen d'aquest dictamen són:

1. Sobre el marc constitucional

El nostre sistema democràtic i l'organització territorial de l'Estat consagrats en la Constitució de 1978, és el marc en el qual s'ha de plantejar qualsevol reforma estatutària, garantint l'estabilitat necessària per al desenvolupament polític, social i econòmic de la nostra Comunitat.

Els partits polítics i els seus representants en les Corts són, sens dubte, el viu reflex de la pluralitat política i la representativitat que preconitzen la Constitució de 1978 i el nostre Estatut d'autonomia, i per això, és necessari buscar un equilibri dins del nostre sistema representatiu, entre els ciutadans i els seus representants polítics, i afavorir una major participació ciutadana i una relació sense privilegis entre les parts, d'igual a igual.

2. Sobre l'oportunitat d'acometre reformes per a la regeneració política

El creixent distanciament entre els ciutadans i els polítics, i la manifesta desafecció, tant a nivell de partits polítics com institucional, fa més necessari que mai abordar, dins del marc normatiu de la Comunitat, una sèrie de reformes que aprofundisquen en la proximitat, la representativitat, l'exemplaritat, la igualtat entre representats i representants i la participació. Perquè tots ells són valors que s'han de fomentar, per a combatre aquesta desafecció envers la política i els polítics.

Caldria afegir-hi, a més, mesures socials, econòmiques i de lluita contra la corrupció. Perquè la pèrdua d'aquests valors i la ineficàcia de les mesures de control i sanció fins ara establertes s'han convertit en els pilars sobre els quals se senta la desafecció esmentada.

El nostre Estatut necessita ara aquestes reformes proposades per a madurar i revitalitzar el nostre sistema repre-

qualquier trámite en Les Corts en nada condiciona la tramitación parlamentaria de la reforma de la disposición adicional primera pendiente en el Congreso.

Tan es así, que basta recordar que, de las 46 propuestas planteadas por la oposición para que fuesen objeto de debate y estudio en el seno de la Comisión y que el Grupo Parlamentario Popular aceptó y votó a favor, sólo tres, se referían o estaban relacionadas con la materia que recoge la disposición adicional primera del Estatuto, esto es, el 6,52 % del total. Sin embargo, tan escaso porcentaje ha sido suficiente para que los grupos de la oposición declinen el diálogo, rechacen defender el resto de propuestas y abandonen la Comisión.

Y es que, tal y como explicó el portavoz del Grupo Parlamentario Popular en la Comisión, cuando los representantes de la oposición condicionaron con este argumento su anunciado boicot, el trámite parlamentario en el que se encuentra la disposición adicional primera del Estatuto, no supone quebranto alguno, dejación o renuncia del Grupo Parlamentario Popular para continuar reivindicando y defendiendo cuanto contiene el texto de dicha iniciativa.

Otra cosa bien distinta es que la oposición en bloque se niegue a hablar de regeneración democrática, tal y como plantea el Grupo Parlamentario Popular, y que no quiera debatir sobre participación ciudadana en las instituciones, elección directa de representantes en Les Corts, retirada del aforamiento a diputados, consellers y presidente de la Generalitat, sobre la rebaja a la mitad del número de firmas que se requieren para la presentación y trámite en Les Corts de una iniciativa legislativa popular, y del resto de propuestas que ha hecho el presidente de la Generalitat, Alberto Fabra.

Segundo. Las principales conclusiones que se extraen de este dictamen son:

1. Sobre el marco constitucional

Nuestro sistema democrático, y la organización territorial del Estado consagrado en la Constitución de 1978, es el marco en el cual se debe plantear cualquier reforma estatutaria, garantizando la estabilidad necesaria para el desarrollo político, social y económico de nuestra Comunidad.

Los partidos políticos y sus representantes en Les Corts son, sin duda, el vivo reflejo de la pluralidad política y la representatividad que preconizan la Constitución de 1978 y nuestro Estatuto de autonomía, y para ello es necesario buscar un equilibrio dentro de nuestro sistema representativo, entre los ciudadanos y sus representantes políticos, así como favorecer una mayor participación ciudadana y una relación sin privilegios entre las partes, de igual a igual.

2. Sobre la oportunidad de acometer reformas para la regeneración política

El creciente distanciamiento entre los ciudadanos y los políticos, y su manifesta desafección, tanto a nivel de partidos políticos como institucional, hace más necesario que nunca abordar, dentro del marco normativo de la Comunidad, una serie de reformas que profundicen en la cercanía, la representatividad, la ejemplaridad, la igualdad entre representados y representantes y la participación. Porque todos ellos son valores que se deben fomentar, para combatir esa desafección hacia la política y los políticos.

A ello habría que unir, además, medidas sociales, económicas y de lucha contra la corrupción. Porque la pérdida de estos valores y la ineficacia de las medidas de control y sanción hasta ahora establecidas se han convertido en los pilares sobre los que se asienta la citada desafección.

Nuestro Estatuto necesita ahora de estas reformas propuestas para madurar y revitalizar nuestro sistema repre-

sentatiu, perquè els ciutadans tinguen un contacte més directe amb els seus representants i per a facilitar-los un accés més proper a la institució legislativa en les Corts.

3. Facilitar la participació ciutadana i enfortir el sistema de representació

Els ciutadans reclamen avui una democràcia amb més qualitat, major transparència, proximitat i exemplaritat dels seus representants polítics, i que els garantezca que a més del seu vot es té en compte la seu veu.

Per això, cal recollir les demandes dels ciutadans en tots els àmbits, també en les Corts, i facilitar la necessària relació i comunicació entre els ciutadans i els seus representants polítics. Ha arribat el moment en què, entre tots, donem un pas al front per a garantir i enfortir el concepte de representació política, suplint-ne les mancances i corregint-ne les debilitats, per a ajustar-la a les necessitats dels ciutadans d'avui.

4. Reformar l'Estatut d'autonomia de la Comunitat

El Grup Parlamentari Popular en aquesta comissió d'estudi ha arribat a la conclusió que, per a aconseguir una democràcia de més qualitat, que permeta millorar el sistema representatiu i dignificar l'exercici de la política, és necessària una reforma de l'Estatut d'autonomia en els punts següents:

4.1. La reducció del nombre de diputats que recull l'actual article 23.1 de l'Estatut, per passar dels 99 actuals a un màxim de 79 diputats

Aquesta és la primera de les propostes que es planteja, en considerar que 79 diputats és un nombre adequat per a garantir la màxima expressió de la representativitat. Avui en dia, és patent que un nombre de diputats major no genera un valor afegit proporcional, alhora que es considera necessari acomodar la representativitat als «ajusts» que ha fet la societat valenciana en conjunt com a conseqüència de l'actual situació econòmica.

Redimensionar les Corts, augmentant la participació ciutadana i reduint el nombre de representants, és sens dubte una mesura que pot ajudar a revalorar el treball que es fa al parlament valencià i a recuperar el prestigi social que mai no ha de perdre la cambra legislativa valenciana.

4.2. L'elecció directa de, si més no, un terç dels diputats per comarques

D'acord amb el que hi ha disposat en l'article 23.1 de l'Estatut, en referir-se a criteris de proporcionalitat, i si és el cas, de comarcalització per a l'elecció de diputats, es planteja el compromís de l'elecció de, si més no, un terç dels diputats, sense que hi haja cap barrera electoral per a l'elecció d'aquests.

Sobre aquest punt, és important destacar que es tracta, únicament, de aprofundir sobre la comarcalització que ja recull l'actual text de l'Estatut, indicant que serà un terç dels diputats el que s'esculla per aquest criteri.

En el disseny i la implantació d'aquest sistema, que és la màxima expressió de la lliure participació i la identificació de diputats per comarques, no ha de produir-se *Gerrymandering*, és a dir, la generació d'avantatges electorals per a alguns partits polítics per la formació de comarques electorals. Como s'ha assenyalat prèviament, l'eliminació de la barrera electoral en l'elecció d'aquest terç de diputats col·loca en un pla d'igualtat màxima totes les forces polítiques, i també els ciutadans particulars que vulguen presentar-se com a candidats a representar als seus veïns i defensar les seues necessitats des d'un escó en les Corts.

Sí que cal observar, i tindre en compte per a aquesta reforma el principi de proporcionalitat entre el nombre de di-

sentatiu, para que los ciudadanos tengan un contacto más directo con sus representantes y para facilitarles un acceso más cercano a la institución legislativa, a Les Corts.

3. Facilitar la participació ciutadana i fortalecer el sistema de representació

Los ciudadanos reclaman hoy una democracia con más calidad, mayor transparencia, cercanía y ejemplaridad de sus representantes políticos, y que les garantice que además de su voto se tiene en cuenta su voz.

Para ello es necesario recoger las demandas de los ciudadanos en todos los ámbitos, también en Les Corts, y facilitar la necesaria relación y comunicación entre los ciudadanos y sus representantes políticos. Ha llegado el momento en el que, entre todos, demos un paso al frente para garantizar y fortalecer el concepto de representación política, supliendo sus carencias y corrigiendo sus debilidades, para ajustarla a las necesidades de los ciudadanos de hoy.

4. Reformar el Estatuto de autonomía de la Comunidad

El Grupo Parlamentario Popular en esta Comisión de Estudio ha llegado a la conclusión de que, para conseguir una democracia de más calidad, que permita mejorar el sistema representativo, y dignificar el ejercicio de la política, es necesaria una reforma del Estatuto de autonomía en los siguientes puntos:

4.1. La reducción del número de diputados que recoge el actual artículo 23.1 del Estatuto, pasando de los 99 actuales a un máximo de 79 diputados

Esta es la primera de las propuestas que se plantea, al considerar que 79 diputados es un número adecuado para garantizar la máxima expresión de la representatividad. Hoy en día, queda patente que un número de diputados mayor no genera un valor añadido proporcional, al tiempo que se considera necesario acomodar la representatividad a los «ajustes» que ha hecho la sociedad valenciana en su conjunto como consecuencia de la actual situación económica.

Redimensionar Les Corts, aumentando la participación ciudadana y reduciendo el número de representantes, es sin duda una medida que puede ayudar a revalorizar el trabajo que se desempeña en el parlamento valenciano, y a recuperar el prestigio social que nunca debe perder la cámara legislativa valenciana.

4.2. La elección directa de, al menos, un tercio de los diputados por comarcas

Atendiendo a lo dispuesto en el artículo 23.1 del Estatuto, al referirse a criterios de proporcionalidad, y en su caso de comarcalización para la elección de diputados, se plantea el compromiso de la elección de, al menos, un tercio de los diputados, sin que exista ninguna barrera electoral para la elección de los mismos.

Sobre este punto, es importante destacar que se trata, únicamente, de profundizar sobre la comarcalización que ya recoge el actual texto del Estatuto, indicando que serán un tercio de los diputados los que se elijan por ese criterio.

En el diseño e implantación de este sistema, que es la máxima expresión de la libre participación y la identificación de diputados por comarcas, no debe producirse *Gerrymandering*, es decir, la generación de ventajas electorales para algunos partidos políticos por la formación de comarcas electorales. Como se ha señalado previamente, la eliminación de la barrera electoral en la elección de este tercio de diputados coloca en un plano de igualdad máxima a todas las fuerzas políticas, y también a ciudadanos particulares, que quieran presentarse como candidatos a representar a sus vecinos y defender sus necesidades desde un escaño en Les Corts.

Sí que hay que observar, y tener en cuenta para esta reforma el principio de proporcionalidad entre el número de dipu-

putats elegits per aquest sistema de llistes obertes i desbloquejades (un terç) i el sistema tradicional de llistes tancades. Tot això d'acord amb l'article 24.1 de l'Estatut, que assenyala que «es garantirà un mínim de 20 diputats per cada circumscripció provincial, distribuint la resta del nombre total dels diputats entre aquestes circumscripcions, segons criteris de proporcionalitat respecte a la població, de manera que la desproporció que establezca el sistema resultant siga inferior a la relació d'un a tres».

Sota aquest criteri, i per ser necessari garantir la proporcionalitat, es proposa una reducció del nombre mínim de diputats per províncies, que passaria del mínim actual de 20 diputats a 12 diputats per província, amb la finalitat de guardar una proporcionalitat entre el terç de representants per comarques i la resta de diputats per províncies.

Els ponents volen remarcar que aquesta reforma podria comportar la modificació de la Llei 1/1987, de 31 de març, electoral valenciana, adequant-la a la circumscripció comarcal, el sistema d'assignació de diputats, juntes electorals, etc. De la mateixa manera, s'ha de tindre en consideració la creació de la llei prevista en l'article 65.1 de l'Estatut, per a procedir a determinar la divisió comarcal.

4.3. La supressió de l'aforament

Es planteja també una modificació dels articles 23.3 i 31 de l'Estatut amb relació a l'aforament. En un moment com l'actual, la relació entre representants i representats s'ha d'establir en un pla d'igualtat, sense privilegis. Per això, s'entén convenient que ni els diputats ni els membres del govern valencià ni el president de la Generalitat ostenten la condició d'aforats. Aquesta singularitat s'entén avui com un privilegi, i hauria de desaparèixer. El mateix president de la Generalitat en el debat de política general ja va assenyalar aquesta possibilitat, donant un pas més avant del que algunes veus avui demanen i posant com exemple que ell i el seu govern renunciïn a aquest privilegi i estarien, junt amb la resta de diputats, disposats perquè desaparezca, i reformar així l'Estatut en aquest sentit.

Una vegada adoptada aquesta reforma, entenen els ponents que el recurs a la judicialització de la vida pública i més concretament de la gestió diària, no hauria de degenerar en un abús de la justícia ordinària, que no ajudaria gens a millorar la relació que es pretén.

Per a enfortir la participació i la representativitat és necessari gaudir d'un parlament fort, amb intensitat de debats i que siga el mateix legislatiu, com a veu de la ciutadania, qui controle l'executiu i no derivar constantment aquest control al poder judicial, doncs aleshores s'està perdent el veritable paper de control que ha d'exercir l'òrgan de la càmera.

4.4. Establir un únic període de sessions

És intenció dels ponents, a la vista de la documentació aportada i fonamentalment dins de l'esperit reformista, participatiu i obert que avui en dia ha d'imperar, proposar la modificació de l'article 25.3 de l'Estatut en el sentit que hi haja un únic període de sessions, interromput sols en el mes d'agost.

Actualment, el nostre Estatut fixa dos períodes ordinaris per any i de duració mínima de vuit mesos. Així, el primer s'inicia en setembre, i el segon en febrer.

La proposta que es planteja és anar a un únic període que s'inicia en setembre i finalitza en juliol, de tal forma que provoca una major agilitat legislativa sense que la interrupció del període de sessions provoqe la necessitat de tornar a presentar aquelles iniciatives que per la interrupció dels

tados elegidos por este sistema de listas abiertas y desbloqueadas (un tercio) y el sistema tradicional de listas cerradas. Todo ello teniendo en cuenta el artículo 24.1 del Estatuto, que señala que «se garantizará un mínimo de 20 diputados por cada circunscripción provincial, distribuyendo el resto del número total de los diputados entre dichas circunscripciones, según criterios de proporcionalidad respecto a la población, de manera que la desproporción que establezca el sistema resultante sea inferior a la relación de uno a tres».

Bajo ese criterio, y siendo necesario garantizar la proporcionalidad, se propone una reducción del número mínimo de diputados por provincias, pasando del mínimo actual de 20 diputados a 12 diputados por provincia, con la finalidad de guardar una proporcionalidad entre el tercio de representantes por comarcas y el resto de diputados por provincias.

Los ponentes quieren remarcar que esta reforma podría conllevar la modificación de la Ley 1/1987, de 31 de marzo, electoral valenciana, adecuándola a la circunscripción comarcal, el sistema de asignación de diputados, juntas electorales, etc. Del mismo modo, hay que tener en consideración la creación de la ley prevista en el artículo 65.1 del Estatuto, para proceder a determinar la división comarcal.

4.3. La supresión del aforamiento

Se plantea también una modificación de los artículos 23.3 y 31 del Estatuto en relación al aforamiento. En un momento como el actual, la relación entre representantes y representados se debe establecer en un plano de igualdad, sin privilegios. Para ello, se entiende conveniente que ni los diputados, ni los miembros del gobierno valenciano, ni el presidente de Generalitat ostenten la condición de aforados. Esta singularidad se entiende hoy como un privilegio, y debería desaparecer. El propio presidente de la Generalitat en su debate de política general ya señaló esa posibilidad, dando un paso más adelante de lo que algunas voces hoy están demandado y poniendo como ejemplo que él y su gobierno renuncian ese privilegio y estarían, junto con el resto de diputados, dispuestos a que desaparezca, y reformar así el Estatuto en este sentido.

Una vez adoptada esta reforma, entienden los ponentes que el recurso a la judicialización de la vida pública y más concretamente de la gestión diaria, no debería degenerar en un abuso de la justicia ordinaria, que en nada ayudaría a mejorar la relación que se pretende.

Para fortalecer la participación y la representatividad es necesario gozar de un parlamento fuerte, con intensidad de debates y que sea el propio legislativo, como voz de la ciudadanía, quien controle al ejecutivo y no derivar constantemente este control hacia el poder judicial, pues entonces se está perdiendo el verdadero papel de control que debe ejercer el órgano camarál.

4.4. Establecer un único período de sesiones

Es intención de los ponentes, a la vista de la documentación aportada y fundamentalmente dentro del espíritu reformista, participativo y abierto que hoy en día debe imperar, proponer la modificación del artículo 25.3 del Estatuto en el sentido de que exista un único período de sesiones, interrumpido sólo por el mes de agosto.

Actualmente, nuestro Estatuto fija dos períodos ordinaris por año y de duración mínima de ocho meses. Así, el primero se inicia en septiembre, y el segundo en febrero.

La propuesta que se plantea es ir a un único periodo que se inicia en septiembre y finaliza en julio, de tal forma que provoca una mayor agilidad legislativa sin que la interrupción del período de sesiones provoqe la necesidad de volver a presentar aquellas iniciativas que por la interrupción dels

períodes decaïguen. Es guanya en intensitat parlamentària, ja que, encara que el treball parlamentari es continue realitzant de portes endins, és cert que la nul·la visualització que té provoca un cert rebuig de la ciutadania que per raó d'aquesta reforma se solucionaria.

4.5. Impuls a les iniciatives populars

Per últim, es considera convenient que dins de l'article 26.2 de l'Estatut d'autonomia, respecte a la iniciativa legislativa popular es reculla la possibilitat d'introduir com a mecanisme per a donar suport o promoure una iniciativa d'aquest tipus, l'ús de les noves tecnologies, adoptant les vies necessàries per a fer factible aquesta nova realitat.

Aquesta proposta es contemplarà en la futura nova llei d'iniciativa legislativa popular, sobre la qual el govern valencià ja està treballant. Però el que pretenem en aquesta ponència és analitzar, unificar en un document i contextualitzar totes les mesures i les reformes a l'abast de les diferents administracions per a propiciar una participació més real i efectiva dels ciutadans en la vida política.

Cas d'incloure's aquesta previsió en la futura llei, no caldria la modificació de l'article 26.2 de l'Estatut.

Aquestes són totes i cada una de les conclusions a les quals han arribat els ponents, després d'analitzar el marc normatiu, la documentació sol·licitada i les propostes del Molt Honorable President, Alberto Fabra.

Generar una major confiança en les institucions públiques, incrementar els llaços entre representats i representants en un pla d'igualtat, madurar el paper del poder legislatiu promovent una major intensitat sense períodes que la interrompen, i fer, en definitiva, de la política i de les seues vies un àmbit d'orgull i no de retret, és el sentir últim d'aquesta reforma que els ponents han volgut plasmar en aquest document.

Si la participació ha de construir-se a poc a poc, la política és el mitjà per a assolir-la, i el parlament el lloc on desenvolupar-la.

Fomentant un parlament obert, amb una identificació dels ciutadans amb els seus representants, estem engrandint la política.

Palau de les Corts
València, 19 de desembre de 2014

El president
Alejandro Font de Mora Turón

El secretari primer
Antonio Clemente Olivert

Resolució 521/VIII, sobre la validació del Decret llei 2/2014, de 30 de desembre, del Consell, pel qual es concedeix un suplement de crèdit per import de 903.059.150,31 euros per a finançar operacions derivades de l'execució del mecanisme de suport a la liquiditat de les comunitats autònomes en 2014, aprovada pel Ple de les Corts en la sessió del 14 de gener de 2015.

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

D'acord amb el que s'estableix en l'article 95.1 del RC, s'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts* de la Resolució 521/VIII, sobre la validació del Decret llei 2/2014,

de los períodos decaigan. Se gana en intensidad parlamentaria, por cuanto aunque el trabajo parlamentario se sigue realizando, de puertas adentro, es cierto que su nula visualización provoca un cierto rechazo de la ciudadanía que por mor de esta reforma se solucionaría.

4.5. Impulso a las iniciativas populares

Por último, se considera conveniente que dentro del artículo 26.2 del Estatuto de autonomía, respecto a la iniciativa legislativa popular se recoja la posibilidad de introducir como mecanismo para apoyar o promover una iniciativa de este tipo, el uso de las nuevas tecnologías, adoptando los cauces necesarios para hacer factible esa nueva realidad.

Esta propuesta se contemplará en la futura nueva ley de iniciativa legislativa popular, sobre la que el gobierno valenciano ya está trabajando. Pero lo que pretendemos en esta ponencia es analizar, unificar en un documento y contextualizar todas las medidas y reformas al alcance de las diferentes administraciones para propiciar una participación más real y efectiva de los ciudadanos en la vida política.

De incluirse esta previsión en la futura ley, no sería necesaria la modificación del artículo 26.2 del Estatuto.

Estas son todas y cada una de las conclusiones a las que han llegado los ponentes, tras analizar el marco normativo, la documentación solicitada y las propuestas del Molt Honorable President, Alberto Fabra.

Generar una mayor confianza en las instituciones públicas, incrementar los lazos entre representados y representantes en un plano de igualdad, madurar el papel del poder legislativo promoviendo una mayor intensidad sin períodos que la interrumpan, y hacer, en definitiva, de la política y de sus cauces un ámbito de orgullo y no de reproche, es el sentir último de esta reforma que los ponentes han querido plasmar en este documento.

Si la participación debe construirse poco a poco, la política es el medio para lograrlo, y el parlamento el lugar donde desarrollarlo.

Fomentando un parlamento abierto, con una identificación de los ciudadanos con sus representantes, estamos engrandeciendo la política.

Palau de les Corts
Valencia, 19 de diciembre de 2014

El presidente
Alejandro Font de Mora Turón

El secretario primero
Antonio Clemente Olivert

Resolución 521/VIII, sobre la convalidación del Decreto ley 2/2014, de 30 de diciembre, del Consell, por el que se concede un suplemento de crédito por importe de 903.059.150,31 euros para financiar operaciones derivadas de la ejecución del mecanismo de apoyo a la liquidez de las comunidades autónomas en 2014, aprobada por el Pleno de Les Corts en la sesión del 14 de enero de 2015

PRESIDENCIA DE LES CORTS

De acuerdo con lo que establecido en el artículo 95.1 del RC, se ordena la publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts* de la Resolució 521/VIII, sobre la convalidación